

## I. DISPOSICIONS GENERALS

### CAP DE L'ESTAT

**10706** *Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure-hi l'aviació.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

#### PREÀMBUL

I

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol la directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE.

Entre el novembre de 2008 i l'abril de 2009 s'han aprovat dues directives que revisen la 2003/87/CE, que reformen el règim europeu de comerç de drets d'emissió i n'estenen l'àmbit d'aplicació. Aquests canvis obliguen a modificar la Llei 1/2005.

D'una banda, la directiva 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, té com a objecte reduir l'impacte en el canvi climàtic atribuïble a l'aviació, mitjançant la inclusió de les emissions de les activitats d'aquest sector en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

Per la seva banda, la directiva 2009/29/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, emprèn una revisió en profunditat del règim comunitari de comerç de drets d'emissió. La revisió és fruit de l'experiència adquirida des que el sistema de comerç de drets d'emissió es va posar en marxa l'1 de gener de 2005. Respon a la necessitat d'harmonitzar el règim per aprofitar-ne més bé els beneficis potencials, evitar distorsions en el mercat comunitari interior i facilitar vincles entre règims de comerç de drets d'emissió. Així mateix, ha estat objectiu principal de la reforma incrementar la previsibilitat i ampliar l'àmbit d'aplicació del règim per donar cabuda a nous sectors i gasos que compleixen les condicions necessàries per ser regulats mitjançant un instrument normatiu d'aquest tipus.

La directiva 2009/29/CE forma part de l'anomenat paquet comunitari de legislació sobre energia i canvi climàtic, la finalitat principal del qual és posar en marxa un conjunt de mesures que garanteixin el compliment del compromís assumit pel Consell Europeu el mes de març de 2007: reduir per a 2020 les emissions globals de gasos d'efecte d'hivernacle de la Comunitat almenys un 20% respecte als nivells de 1990, i un 30% sempre que altres països desenvolupats es comprometin a realitzar reduccions comprables i que els països en desenvolupament econòmicament més avançats es comprometin a contribuir convenientment en funció de les seves responsabilitats i capacitats.

Les directives 2008/101/CE i 2009/29/CE estableixen una sèrie d'obligacions prèvies de notificació que s'han d'exigir als operadors aeris i els titulars de plantes industrials que s'incorporen al comerç de drets d'emissió a partir de 2013. Atesa la urgència de l'assumpte, les obligacions esmentades van ser transposades a l'ordenament jurídic nacional de manera anticipada mitjançant la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei

26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores.

Ara, i amb aquesta Llei, s'incorporen al nostre ordenament jurídic la resta de disposicions de les directives esmentades. La Llei té un article únic que, a través de diversos apartats, va modificant diversos preceptes de la Llei 1/2005. A continuació s'exposen els diferents canvis introduïts en els diferents capítols de la norma esmentada.

A més, aquesta Llei es completa amb una disposició transitòria que determina que es continuï aplicant fins al 31 de desembre de 2012, en alguns casos, la regulació originària d'alguns dels preceptes modificats, una disposició derogatòria que priva de vigència determinats preceptes de la Llei 1/2005 que no són objecte de modificació i que han de deixar d'estar en vigor a partir de 2013, i dues disposicions finals, la primera relativa als títols competencials i la segona sobre l'entrada en vigor. Així, entren en vigor l'endemà de la publicació en el BOE els apartats u, dos [definicions a) a e), g), i), j) i l) a v)], cinc, sis, deu, onze, tretze, setze a vint-i-quatre, vint-i-set a trenta-vuit, trenta-nou (pel que fa als apartats 6 i 7 de l'annex I i l'activitat 29 del quadre de l'annex I) i quaranta-u a quaranta-tres d'aquesta Llei.

## II

Les modificacions introduïdes en el capítol I de la Llei 1/2005 es concentren en bona mesura a l'article 2, de definicions. La inclusió del sector de l'aviació en el règim de comerç de drets d'emissió ha fet necessària la introducció d'una sèrie de definicions aplicables a les activitats d'aviació. També s'introdueixen algunes novetats en les definicions relatives al règim general. En aquest aspecte, es pot destacar que la definició de gas d'efecte d'hivernacle es modifica per fer-la coherent amb la utilitzada en l'àmbit de la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic, i que s'inclou una definició per a l'activitat de «combustió». La nova definició de «combustió» aborda un problema de falta de claredat respecte al que s'havia d'interpretar com a instal·lació de combustió, cosa que va provocar algunes distorsions en la implantació del règim al llarg del territori de la comunitat.

## III

El capítol II de la Llei 1/2005 regula el règim d'autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Les principals novetats introduïdes en aquest capítol són la necessitat de revisar les autoritzacions almenys cada cinc anys i l'aparició del pla de seguiment com a element de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. El pla de seguiment ha anat cobrant més rellevància en el sistema de seguiment, verificació i notificació de les emissions, per això finalment s'ha optat per integrar-lo en l'autorització. Així mateix, es preveu l'establiment d'obligacions sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades.

## IV

El capítol III de la Llei 1/2005, que conté el règim aplicable a les autoritzacions d'agrupació d'instal·lacions, queda derogat, ja que a partir de l'1 de gener de 2013 la formació d'agrupacions d'instal·lacions deixa de ser possible en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió. En tot cas, la possibilitat de formar agrupacions no és aplicable a les activitats d'aviació.

## V

El capítol IV de la Llei 1/2005 és un dels més afectats per la reforma. En el dit capítol es definia la naturalesa i contingut del Pla nacional d'assignació, així com el seu procediment d'aprovació. El Pla nacional d'assignació, element central en l'assignació de drets d'emissió durant els dos primers períodes d'aplicació del règim de comerç, desapareix a partir de l'1 de gener de 2013. A partir d'aquesta data s'adopta un enfocament comunitari, tant pel que

fa a la determinació del volum total de drets d'emissió, com en la metodologia per assignar els drets d'emissió.

En aquesta matèria, hi ha qüestions clau en la configuració del règim que no es recullen a la Llei, en la mesura que es tracta d'aspectes objecte d'una gestió comunitària que no requereixen transposició. No obstant això, a continuació s'exposa, per a una millor comprensió, una visió completa del nou règim en aquest àmbit.

A partir de 2013, la quantitat de drets d'emissió es determina a escala comunitària. El càlcul i publicació d'aquesta quantitat correspon a la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix la Directiva 2009/29/CE. El volum total de drets es determina utilitzant l'assignació que es va aprovar en el conjunt dels estats membres per al període 2008-2012. Es part del punt mitjà del període esmentat i es redueix anualment i linealment un 1,74%. Això correspon, aproximadament, a una reducció del 21% el 2020 respecte al 2005 per al conjunt de sectors afectats pel comerç de drets d'emissió.

L'assignació determinada de conformitat amb el que indica el paràgraf anterior s'ha d'ajustar per donar compte de la inclusió d'activitats que no estaven afectades pel comerç de drets d'emissió en el període 2008-2012 així com de les activitats que, estant incloses ja en el règim de comerç en el període 2008-2012, han experimentat un increment de la seva cobertura per l'eliminació de llindars per a la seva inclusió, com és el cas del sector ceràmic, i per tenir present la possible exclusió de petites instal·lacions d'acord amb la nova disposició instaurada.

El nou capítol IV s'organitza en dues seccions, en les quals s'aborden les dues fórmules bàsiques d'assignació dels drets d'emissió: subhasta i assignació gratuïta transitòria.

En el nou règim la subhasta de drets d'emissió pren un paper central com a mètode d'assignació. La quantitat total de drets que s'ha de subhastar es determina per exclusió: al volum total de drets, a escala comunitària, se li resta la quantitat destinada a ser assignada de forma gratuïta. El repartiment de la borsa de subhasta entre els estats membres i, en definitiva, la quantitat de drets d'emissió que correspon a Espanya subhastar, es realitza de conformitat amb els criteris que estableix la directiva 2009/29/CE. Les subhastes s'han d'organitzar de conformitat amb la normativa comunitària que s'ha d'elaborar en aquest aspecte. S'ha d'assenyalar que la directiva comunitària preveu a la part expositiva que les primeres subhastes de drets per al període de comerç que comença el 2013 es facin el 2011. Els ingressos de la subhasta s'han de destinar a polítiques de canvi climàtic, inclosa la cooperació internacional en aquest àmbit, i en especial els esforços s'han de centrar en la reducció d'emissions dels sectors difusos amb l'objectiu que Espanya compleixi els seus compromisos de reducció d'emissions difuses per a l'any 2020, així com en l'aplicació de mesures d'adaptació als efectes del canvi climàtic.

L'assignació gratuïta de drets d'emissió es concep com un règim transitori, l'existència del qual queda condicionada per l'evolució de les polítiques globals de canvi climàtic i, més concretament, amb la possibilitat que es produeixin fuites de carboni. S'entén per fuites de carboni el trasllat de les emissions de carboni, amb un balanç net positiu, des de la Comunitat cap a tercers països que no han imposat a la seva indústria obligacions comparables en matèria d'emissions de carboni al règim comunitari de comerç de drets d'emissió. Hi ha tres tipologies d'instal·lacions segons el grau d'assignació gratuïta que reben. Als generadors d'electricitat i les instal·lacions de captura, transport i emmagatzematge geològic de carboni no se'ls atorga assignació gratuïta. Les instal·lacions de sectors i subsectors exposats a fuites de carboni tenen el 100% d'assignació gratuïta. Finalment, la resta d'instal·lacions tenen un 80% d'assignació gratuïta el 2013. El percentatge de gratuïtat ha de seguir un camí lineal descendent fins a arribar al 30% el 2020. No obstant el que s'ha dit respecte als generadors elèctrics, la cogeneració d'alta eficiència i la calefacció urbana reben assignació gratuïta respecte de la producció de calor i refrigeració.

Els sectors i subsectors que es consideren exposats a fuites de carboni, així com les regles d'assignació han de ser determinats per la Comissió Europea de conformitat amb el que estableix la directiva 2009/29/CE. Les regles d'assignació han d'estar basades, en la mesura que sigui possible, en paràmetres de referència «ex ante» d'escala comunitària.

La reserva de drets d'emissió per a nous entrants s'estableix de forma conjunta per a la Comunitat. A aquest fi es destina el 5% de la quantitat total de drets d'emissió. De la mateixa manera que passava amb les instal·lacions existents les regles d'assignació gratuïta per als nous entrants s'han de basar en la normativa comunitària que s'ha d'elaborar sobre la qüestió. Els drets que no s'assignin a nous entrants han de ser subhastats.

El procediment que s'ha de seguir per a l'assignació individualitzada de drets d'emissió es manté en grans línies. Canvien els terminis, conseqüència de les modificacions que introdueix la directiva en aquesta matèria. Així, el termini de presentació de la sol·licitud d'assignació ara s'ha de realitzar almenys 22 mesos abans de l'inici del període. Una altra novetat destacable és que el titular ha d'aportar una declaració responsable que la instal·lació disposa de les llicències i els permisos exigibles per posar-la en funcionament.

S'ha de tenir en compte que, de conformitat amb el que preveu la disposició transitòria d'aquesta Llei, la regulació originària del capítol IV s'ha de seguir aplicant a les assignacions de drets corresponents al període 2008-2012, mentre que les noves normes s'han d'aplicar a les assignacions corresponents a drets del període de comerç que s'inicia el 2013, encara que aquestes es produeixin abans de l'esmentat any.

## VI

El capítol V de la Llei 1/2005 està dedicat als drets d'emissió. Aquí, si bé es manté el sistema d'assignació de drets d'emissió a les instal·lacions, mitjançant acord del Consell de Ministres, desapareixen els plans nacionals d'assignació i s'introdueix com a novetat el concepte de període de comerç. El període de comerç substitueix el que en el règim actual és el període de vigència d'un Pla nacional d'assignació. Pel fet d'haver desaparegut els plans nacionals d'assignació la continuïtat de les regles entre períodes passa a ser més àmplia. Els drets d'emissió només són vàlids per a un període de comerç donat però, una vegada finalitzat el període, els havers dels titulars de compte s'han d'intercanviar per drets corresponents al període següent. En aquest sentit, es diu que els drets són arrossegables entre períodes. De la mateixa manera, aquí s'ha d'apuntar que altres unitats com les reduccions certificades d'emissions (RCE) o les unitats de reducció d'emissions (URE) són arrossegables del període 2008-2012 al següent, encara que la seva utilització queda condicionada pel que preveu l'article 27 bis, contingut en el capítol VII. La durada dels períodes de comerç es fixa en vuit anys.

L'altra novetat d'aquest capítol és que es preveu la possibilitat que el sistema comunitari de comerç de drets d'emissió es vinculi a sistemes de comerç d'entitats regionals o subfederals de tercers estats.

## VII

El capítol VI de la Llei 1/2005 regula les obligacions d'informació. S'estableix el procediment de notificació i anotació en el Registre de drets d'emissió de les emissions verificades corresponents als operadors aeris. En el cas d'aquests, l'operador ha de lliurar l'informe verificat d'emissions al Ministeri de Foment, que ha d'avaluar l'informe i en cas d'aprovació notificar-ho al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, perquè anoti les emissions en el Registre de drets d'emissió. En el cas de discrepàncies correspon al Ministeri de Foment resoldre-les, una vegada notificades a l'operador i considerades les seves al·legacions.

En el cas de les instal·lacions fixes s'introdueix l'obligació d'aportar en l'informe d'emissions dades d'emissions en relació amb la producció. Aquest tipus d'informació és clau tenint en compte la tendència a basar l'assignació gratuïta transitòria en paràmetres de referència que es calculen amb aquestes dades. Així mateix, l'evolució de les emissions per unitat de producte constitueix un indicador molt valuós de l'efectivitat del règim.

Una altra novetat del capítol és la creació d'una base de dades basada en la informació continguda en els informes verificats d'emissions. L'objecte d'aquesta base de dades és permetre a les autoritats públiques l'explotació àgil de la informació que aporten els afectats amb fins relacionats amb la lluita contra el canvi climàtic, com ara l'elaboració d'inventaris

d'emissions, l'avaluació de polítiques de canvi climàtic o la determinació de paràmetres d'emissions de referència.

Finalment, s'estableix un termini perquè les autoritats competents remetin al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí la informació necessària perquè s'elabori l'informe esmentat a l'article 21 de la directiva 2003/87/CE.

## VIII

El capítol VII, relatiu al Registre de drets d'emissió, experimenta considerables canvis des del punt de vista de la redacció. Pel que fa al contingut, es pot destacar com a modificació significativa en el funcionament del règim el fet que, d'acord amb la directiva 2009/29/CE, a partir de l'1 de gener de 2012 els drets d'emissió han d'estar consignats en el Registre comunitari únic. Per tant, els registres nacionals de drets d'emissió deixen de tenir un paper en la gestió del règim comunitari de comerç de drets d'emissió.

A més, s'introdueixen disposicions per als operadors aeris similars a les que ja existien per a les instal·lacions fixes. Una peculiaritat del sistema és que els drets d'emissió que s'atorguen als operadors aeris són exclusivament utilitzables als efectes de compliment de l'obligació de lliurament per part d'aquests operadors, però no per part dels titulars d'instal·lacions fixes.

D'altra banda, s'aclareix que no hi ha obligació de lliurar drets d'emissió respecte a les emissions la captura de les quals estigui comprovada i que s'hagin transportat per a l'emmagatzematge permanent en una instal·lació amb una autorització vigent de conformitat amb la legislació aplicable en matèria de captura i emmagatzematge geològic de carboni.

Finalment, es precisen les regles que han de regir, en absència d'un acord internacional en la matèria, per a l'ús de RCE i URE als efectes de compliment.

## IX

Les novetats del capítol VIII, règim sancionador, provenen fonamentalment de la inclusió del sector d'aviació. Els articles dedicats a la tipificació de les infraccions i a les sancions s'estructuren separant clarament el que correspon a operadors aeris i a instal·lacions fixes. Pel que fa als operadors aeris, es pot destacar que la prohibició d'explotació a la Comunitat, equivalent a la clausura o extinció de l'autorització d'instal·lacions fixes, comporta un procediment d'àmbit comunitari. Aquesta eventualitat es reserva als casos en què altres mesures coercitives no hagin aconseguit garantir el compliment de les disposicions que preveu aquesta Llei. Quan és així, es pot sol·licitar a la Comissió Europea la prohibició d'explotació de l'operador aeri. Si la Comissió Europea adopta una decisió en aquest sentit, la prohibició és aplicable per tots els estats membres, i cada un és responsable que es compleixi pel que fa al seu territori.

L'exercici de la potestat sancionadora en el cas dels operadors aeris és responsabilitat del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, que ha de sol·licitar, en tot cas, l'informe de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria. L'incompliment de l'obligació de cada operador aeri de disposar d'un pla de seguiment de les dades de tones-quilòmetre que hagi estat aprovat per l'autoritat competent impossibilita l'adequat seguiment i control de les dades de tones-quilòmetre, i per tant l'assignació gratuïta de drets d'emissió.

L'única novetat que afecta tant instal·lacions fixes com operadors aeris fa referència a l'actualització de la multa que s'ha de pagar en cas d'incompliment de l'obligació de lliurament de drets d'emissió. La multa, que pren el valor inicial de 100 € per cada tona de CO<sub>2</sub> emesa en excés, s'ha d'actualitzar a partir de l'1 de gener de 2013 d'acord amb l'índex de preus al consum europeu.

## X

El capítol IX regula tots els aspectes específics del funcionament del règim per a l'aviació que difereixen del funcionament del règim general. El primer d'aquests aspectes és que no cal disposar d'un règim d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per al sector de l'aviació. En el seu lloc, les mesures per al seguiment i la notificació

s'estableixen en plans de seguiment. Com que els operadors aeris, a més de portar a terme el seguiment i la notificació de les seves emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, han de realitzar aquestes activitats respecte de les seves dades de tones-quilòmetre durant un any de referència a l'efecte de sol·licitar assignació de drets d'emissió, cada operador ha de disposar de dos plans de seguiment: un per a les emissions i un altre per a les dades de tones-quilòmetre. L'any de referència per a la sol·licitud d'assignació, denominat any de seguiment, per als períodes de comerç 2012 i 2013-2020, és 2010 i, per a períodes subsegüents, ha de coincidir amb l'any natural que finalitzi 24 mesos abans del període de comerç. Els operadors aeris han de presentar propostes de plans de seguiment per a les seves emissions i tones-quilòmetre davant el Ministeri de Foment almenys amb quatre mesos d'antelació respecte al començament de cada període de comerç. L'aprovació dels plans correspon al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb l'informe previ del Ministeri de Foment.

La quantitat de drets d'emissió per a l'aviació es determina a escala comunitària. El càlcul i la publicació d'aquesta quantitat correspon a la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix la directiva 2008/101/CE. El volum total de drets es determina partint de les emissions històriques de l'aviació, o el que és el mateix, de la mitjana aritmètica de les emissions anuals dels anys 2004, 2005 i 2006 procedents de les aeronaus que realitzen una activitat d'aviació inclosa en l'àmbit d'aplicació de la directiva 2008/101/CE. Així, la quantitat total de drets d'aviació per als períodes 2012 i 2013-2020 és del 97% i 95% de les emissions històriques de l'aviació, respectivament.

El mètode d'assignació predominant és l'assignació gratuïta mitjançant l'aplicació de paràmetres de referència. No obstant això, també en el cas de les activitats d'aviació es preveu una participació significativa de l'assignació mitjançant subhasta. Així, tant el 2012 com en el període 2013-2020 s'ha de subhastar el 15% dels drets d'emissió.

L'assignació gratuïta de drets d'emissió es basa en la multiplicació de les dades de tones-quilòmetre de cada operador aeri, corresponents a un any de seguiment determinat, per un paràmetre de referència comuna que es determina a escala comunitària. Per als períodes 2012 i 2013-2020 l'any de seguiment a l'efecte de calcular l'assignació és 2010.

El paràmetre de referència és calculat per la Comissió Europea dividint el nombre de drets d'emissió a assignar gratuïtament en el període de comerç entre la suma de totes les dades de tones-quilòmetre presentades pels operadors en les seves sol·licituds d'assignació. Les sol·licituds d'assignació dels operadors aeris atribuïts a Espanya s'han de presentar davant el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí 21 mesos abans del començament del període. El Ministeri de Foment té la potestat d'emetre informe sobre les sol·licituds, i l'assignació de drets d'emissió s'adopta mitjançant un acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

Es constitueix una reserva especial del 3% del volum total de drets del període de comerç per assignar a operadors aeris que comencen a realitzar una activitat d'aviació o que veuen incrementades de forma molt significativa les seves dades de tones-quilòmetre: més d'un 18% en comparar les dades corresponents a l'any de referència per a l'assignació en un període de comerç determinat i el segon any d'aquest període de comerç. En el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 no hi ha reserva especial.

Al contrari del que passa amb les instal·lacions fixes, on l'assignació als nous entrants és un procés continu, l'assignació de drets d'emissió als operadors aeris des de la reserva especial es produeix una única vegada per cada període de comerç. Les sol·licituds s'han de presentar abans del 30 de juny del tercer any del període de comerç al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. El Ministeri de Foment ha d'emetre informe sobre el compliment dels requisits per accedir a la reserva i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí l'ha de remetre a la Comissió Europea perquè, juntament amb les dades lliurades per la resta d'estats membres, es pugui calcular el paràmetre de referència que s'ha d'aplicar per determinar l'assignació. La resolució d'assignació correspon al Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de

Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. Els drets d'emissió de la reserva que no s'assignin han de ser subhastats.

Per als operadors que comencin a realitzar una activitat d'aviació i que siguin titulars d'una llicència d'explotació atorgada pel Ministeri de Foment és possible començar immediatament, una vegada obtinguda la llicència, a fer els tràmits oportuns per donar compliment a les obligacions de seguiment i notificació que estableix la Llei. D'altra banda, per als nous operadors que no siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida per un Estat membre de la Unió Europea, la directiva estableix que l'Estat membre responsable de la seva gestió és aquell per al qual s'hagin calculat les emissions atribuïdes més elevades procedents dels vols operats per l'esmentat operador durant l'any de referència. L'any de referència per a nous operadors és el primer any d'operacions de manera que, per a aquests operadors, només és possible determinar de manera definitiva si estan inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei una vegada finalitzat el seu primer any d'activitat. Per això, la Llei preveu disposicions especials per a aquests operadors respecte al compliment de l'obligació de presentar davant el Ministeri de Foment plans de seguiment en els quals s'estableixin les mesures per realitzar el seguiment i la notificació de les seves dades d'emissions i tones-quilòmetre i de remetre l'informe verificat sobre les emissions del primer any d'operacions.

#### XI

La disposició addicional quarta se substitueix per una de nova que estableix un mecanisme per a l'exclusió de petits emissors i hospitals, sempre que compleixin una sèrie de requisits entre els quals hi ha la implantació de mesures equivalents de reducció de les emissions i la implantació d'un sistema de seguiment i notificació de les emissions. Es preveu que es determini per via reglamentària la concreció de què s'ha d'entendre per mesures equivalents. En aquest context, s'entén per petit emissor la instal·lació que hagi notificat menys de 25.000 tones de diòxid de carboni en cada un dels tres anys anteriors a aquell en què s'ha de presentar la sol·licitud d'assignació per al període. Així mateix, en el cas d'instal·lacions on es realitzen activitats de combustió, han de tenir capacitat tèrmica nominal inferior als 35 MW. L'exclusió de les instal·lacions els titulars de les quals ho hagin sol·licitat és competència de les comunitats autònomes, si bé s'exigeix informe favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

El text de la disposició addicional cinquena passa a establir la possibilitat que, mitjançant desplegament reglamentari, es permeti l'expedició de reducció d'emissions aconseguides en projectes que s'ubiquen en el territori nacional i que fan referència a activitats no cobertes per l'annex I d'aquesta Llei.

Finalment, s'introdueix una disposició addicional sisena relativa a l'eventual compensació de costos indirectes. En el context que ens ocupa, s'entenen per costos indirectes els derivats de l'increment del preu de l'electricitat per la implantació del comerç de drets d'emissió. Com a conseqüència de l'increment pot passar que sectors industrials intensius en consum elèctric quedin exposats a un risc significatiu de fuites de carboni. Per als casos on el risc deriva principalment de l'augment dels costos indirectes, la Llei preveu la possibilitat que el Govern estableixi la creació d'un mecanisme de compensació d'aquests costos que previngui l'aparició de les fuites de carboni.

#### XII

S'introdueixen també noves disposicions transitòries i finals a la Llei 1/2005.

La disposició transitòria vuitena estableix el termini perquè les instal·lacions que s'han d'incorporar al règim a partir de 2013, com a conseqüència de l'ampliació de l'àmbit d'aplicació, sol·licitin autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

La directiva 2008/101/CE preveu un règim transitori d'un any, 2012, per a la participació de les activitats d'aviació en el comerç de drets d'emissió. Les disposicions transitòries novena a catorzena regulen aquest règim.

Finalment, també s'incorporen novetats, a la disposició final tercera, que habilita el Govern perquè dicti les disposicions de desplegament de la Llei. S'introdueix, específicament,

la possibilitat de modificar per reglament l'annex I amb l'objectiu d'excloure els operadors aeris de tercers països que hagin adoptat mesures per reduir l'impacte de l'aviació en el canvi climàtic, sempre que de conformitat amb la directiva 2008/101/CE la Comissió hagi adoptat una decisió en aquest sentit.

### XIII

L'annex I, relatiu a l'àmbit d'aplicació, canvia de forma significativa. A més de les activitats d'aviació, s'hi inclouen sectors industrials nous, com la producció d'alumini, coure, zinc i metalls no ferris en general, l'assecatge i calcinació de guix, la producció d'àcid nítric, àcid adípic, glioxal i àcid glioxàlic, amoníac, compostos orgànics de base, hidrogen i carbonat sòdic, i la captura, transport per canonada, i emmagatzematge de CO<sub>2</sub>. Així mateix, apareixen per primera vegada en l'àmbit d'aplicació gasos diferents del CO<sub>2</sub>: els perfluorocarburs en la producció d'alumini, i l'òxid nítrós en la fabricació d'alguns productes en la indústria química.

Pel que fa a les activitats d'aviació, l'àmbit d'aplicació s'estén als operadors aeris que realitzin vols amb origen o enlairament en un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre al qual s'apliqui el Tractat o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu, que no els siguin aplicables cap de les excepcions establertes en el quadre de l'annex I, i que o bé siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment o bé, no sent titulars d'una llicència d'explotació concedida per un Estat membre de la Unió Europea, la major part de les seves emissions de diòxid de carboni durant l'any de referència siguin atribuïbles a Espanya. S'entén per any de referència, a aquests efectes, en relació amb un operador que hagi iniciat les seves activitats a la Comunitat Europea després de l'1 de gener de 2006, el primer any natural d'operacions, i en els altres casos, l'any natural que comença l'1 de gener de 2006. La directiva 2008/101/CE estableix que la Comissió Europea ha de publicar una llista d'operadors aeris i estats membres responsables de la seva gestió segons els criteris que preveu la directiva i que ha d'actualitzar i publicar abans de l'1 de febrer de cada any. La llista s'ha de prendre en consideració a l'hora de determinar els operadors aeris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

Respecte als residus urbans i perillosos, s'aclareix que l'exclusió afecta només les instal·lacions on s'incineren aquest tipus de residus.

Així mateix, és novetat rellevant l'exclusió de les instal·lacions que fan servir exclusivament biomassa. En aquest aspecte, s'entén que una unitat utilitza exclusivament biomassa encara que utilitzi combustibles fòssils per a l'arrencada i parada.

A l'hora d'aplicar la regla de la suma (càlcul de la capacitat d'una instal·lació per determinar si una instal·lació està dins de l'àmbit d'aplicació) se n'han d'excloure les unitats de menys de 3 MW. Això sí, si la instal·lació està finalment en l'àmbit d'aplicació, perquè supera el llindar rellevant, s'hi han d'incloure totes les unitats, independentment de la seva mida.

S'adopta una interpretació de la instal·lació de combustió exhaustiva, que inclou qualsevol dispositiu on s'oxiden combustibles, incloent les activitats directament associades, com el rentatge de gasos residuals.

Finalment, pel que fa al canvi de l'àmbit d'aplicació, es modifica la definició del sector ceràmic de manera que passa a aplicar-se només el primer dels tres llindars o condicions d'inclusió que s'havien de satisfer perquè la instal·lació estigués afectada per aquest règim.

Els annexos III i IV, relatius als principis del seguiment i notificació d'emissions i als criteris de la verificació, es completen amb seccions dedicades a les activitats d'aviació.

### XIV

Convé fer esment, finalment, dels títols competencials que serveixen de base per a la regulació adoptada. Convé destacar que les novetats introduïdes per aquesta Llei segueixen sent disposicions de caràcter marcadament mediambiental, tant pel seu objectiu –contribuir a la reducció de les emissions antropogèniques d'efecte d'hivernacle– com el seu origen –els compromisos assumits d'acord amb el Protocol de Kyoto i les directives objecte de



transposició. En conseqüència, correspon invocar l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció i de les seves competències reconegudes estatutàriament.

En virtut de tot això, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les modificacions relatives a les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment de les emissions, de remissió d'informació i la verificació, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que estableixin un nivell de protecció superior i, evidentment, les seves competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient en els seus territoris respectius.

No obstant això, el seguiment de les emissions en el sector del transport aeri requereix una menció específica, ja que la seva realització, i en particular, l'aprovació del pla de seguiment, correspon a l'Administració General de l'Estat. En aquest sentit, el control ambiental dels operadors aeris per l'esmentada Administració es justifica en el següent: en primer lloc, en el sector aeri, té lloc una deslocalització dels focus emissors que no es produeix en el cas de les instal·lacions fixes i que podria suposar, en cas que es descentralitzi el seguiment de les emissions de les aeronaus, l'exercici de competències autonòmiques fora dels seus territoris respectius; en segon lloc, la Constitució ha centralitzat en l'Estat el control del transport i trànsit aeri (article 149.1.20a), i en atenció a l'interès prevalent que subjau en aquells casos en què la Constitució reserva una competència exclusiva a l'Estat, la funció ambiental l'ha d'exercir l'autoritat que exerceix la competència substantiva sobre les aeronaus; i en tercer lloc, a més a més, aquesta solució garanteix la plena coherència del sistema espanyol amb el disseny de la mateixa Directiva 2008/101/CE, que remet a l'autoritat territorial que controla les llicències d'explotació per atribuir el control de les emissions.

Això no obsta perquè la competència executiva autonòmica en matèria de protecció del medi ambient i l'interès correlatiu de les comunitats autònomes tinguin la seva via de participació en el sistema mitjançant instruments de cooperació i informació recíproca que contribueixin a millorar el coneixement dels efectes de les emissions en els àmbits territorials que resultin afectats.

Finalment, s'ha de recordar que l'objectiu de la reducció d'emissions s'aconsegueix a través del mercat de drets d'emissió, el funcionament del qual té conseqüències decisives sobre sectors econòmics com ara l'industrial i l'elèctric i afecta la presa de decisions empresarials com ara l'estratègia d'inversions, els seus nivells de producció, etc. En conseqüència, les modificacions introduïdes en aquest mercat per adaptar-lo a les directives que aquesta Llei transposa tenen la mateixa dimensió. Així, s'ha de seguir tenint en compte la competència estatal per determinar les bases de la planificació general de l'activitat econòmica que preveu l'article 149.1.13a, respecte al qual la jurisprudència constitucional ha admès que empari tant normes estatals que fixin les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets i actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguin alterar la lliure competència i tinguin transcendència sobre el mercat supraautonòmic.

En aquest sentit, les novetats introduïdes per aquesta Llei relatives al mercat de drets d'emissió tenen, d'una banda, el caràcter de bases que regeixen el seu funcionament i, d'altra, de mesures singulars d'execució que garanteixen l'aplicació homogènia dels criteris per al repartiment de drets en tot el territori nacional, de manera que es contribueixi a evitar distorsions en la competència, així com diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions.

Així, en virtut de les competències reconegudes pel títol competencial de l'article 149.1.13a de la Constitució, l'Estat està habilitat per:

1r Establir i, en conseqüència, modificar les bases del règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç, inclosa la regulació dels períodes de comerç i la forma i els mètodes d'assignació de drets d'emissió.

2n Tramitar i resoldre els procediments d'assignació de drets d'emissió, operació en què resulta necessari garantir l'ajust de la suma global dels drets assignats a cada instal·lació amb la quantitat total de drets a escala comunitària, així com l'aplicació homogènia de la fórmula de repartiment de drets mitjançant una interpretació idèntica de les seues variables, amb independència de la ubicació territorial de la instal·lació.

3r Portar a terme les actuacions relatives al Registre comunitari de drets d'emissió, per garantir la realització d'operacions en temps real amb un alt grau de certesa i coordinació.

4t Per la seva condició de regió ultraperifèrica, per la seva dependència estructural de l'aviació perquè no disposa de mitjans de transport alternatius i comparables, cosa que condiona en gran mesura bona part del seu producte interior brut, i pels problemes relatius a les obligacions de servei públic vinculats a l'aplicació de la present Llei, s'han d'adoptar les mesures que, en el marc de la normativa comunitària, permetin adaptar l'aplicació del règim a les Illes Canàries, de tal forma que es corregeixin els possibles problemes d'accessibilitat i competitivitat que aquesta pugui generar.

**Article únic.** *Modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, queda modificada de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«Aquesta Llei té per objecte la regulació del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per fomentar reduccions de les emissions d'aquests gasos d'una forma eficaç i de manera econòmicament eficient.»

Dos. L'article 2 queda redactat en els termes següents:

«Article 2. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

a) Dret d'emissió: el dret subjectiu a emetre una tona equivalent de diòxid de carboni, des d'una instal·lació o una aeronau que realitza una activitat d'aviació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, durant un període determinat.

b) Expedició: l'acte mitjançant el qual el Registre incorpora al compte d'havers de l'Administració General de l'Estat els drets d'emissió.

c) Transferència: l'operació del Registre que reflecteix el moviment de drets d'emissió entre diferents comptes.

d) Transmissió: el canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió produït per la inscripció en el Registre del negoci jurídic del qual deriva.

e) Emissió: l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte d'hivernacle a partir de fonts situades en una instal·lació o l'alliberament, procedent d'una aeronau que realitza una activitat indicada a l'annex I, dels gasos especificats per a l'activitat esmentada.

f) Gasos d'efecte d'hivernacle: els gasos que figuren a l'annex II i altres components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com antropogènics, que absorbeixen i tornen a emetre la radiació infraroja;

g) Autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle: l'autorització exigida a les instal·lacions que realitzin activitats esmentades a l'annex I, que donin lloc a les emissions especificades en aquest.

h) Autorització d'agrupació: l'autorització que permet a diverses instal·lacions complir de forma conjunta les obligacions de lliurament anual de drets d'emissió en els períodes de comerç 2005-2007 i 2008-2012.

i) Instal·lació: tota unitat tècnica fixa on es portin a terme una o diverses activitats de les indicades a l'annex I, així com qualssevol altres activitats directament

relacionades amb aquelles que tinguin una relació d'índole tècnica amb les activitats realitzades en l'esmentat lloc i puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació.

j) Titular de la instal·lació: qualsevol persona física o jurídica que operi o controli la instal·lació bé en condició de propietari, bé a l'empara de qualsevol altre títol jurídic, sempre que aquest li atorgui poders suficients sobre el funcionament tècnic i econòmic de la instal·lació.

k) Nou entrant:

– tota instal·lació que porti a terme una o diverses de les activitats indicades a l'annex I, a la qual es concedeixi una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per primera vegada en els divuit mesos anteriors al començament d'un període de comerç o durant aquest, o

– tota instal·lació que porti a terme una o diverses de les activitats indicades a l'annex I, que hagi estat objecte d'una ampliació significativa en els divuit mesos anteriors al començament d'un període de comerç o durant aquest, a la qual es concedeixi una nova autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle o se li renovi. El concepte d'ampliació significativa s'ha de precisar per reglament.

l) tona equivalent de diòxid de carboni: una tona mètrica de diòxid de carboni (CO<sub>2</sub>) o una quantitat de qualsevol altre gas d'efecte d'hivernacle previst a l'annex II amb un potencial equivalent d'escalfament del planeta.

m) Projecte d'aplicació conjunta: un projecte d'inversió que compleixi els requisits que estableix l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

n) Projecte de desenvolupament net: un projecte d'inversió que compleixi els requisits establerts a l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

o) Unitat de reducció de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 6 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

p) Reducció certificada de les emissions: una unitat expedida de conformitat amb l'article 12 del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de Nacions Unides sobre canvi climàtic.

q) Operador aeri: la persona física o jurídica que opera una aeronau en el moment en què realitza una activitat d'aviació esmentada a l'annex I o bé el propietari de l'aeronau, si es desconeix la identitat de l'esmentada persona o no és identificat pel propietari de l'aeronau. A aquests efectes, per determinar l'operador aeri s'ha d'utilitzar l'indicatiu de crida utilitzat per al control del trànsit aeri.

r) Operador de transport aeri comercial: operador aeri que presta al públic, a canvi d'una remuneració, serveis de transport aeri regulars o no regulars, per al transport de passatgers, correu o càrrega. Els operadors de transport aeri comercials han de tenir un certificat d'operador aeri (AOC) de conformitat amb l'annex 6, part I, del Conveni de Chicago o certificat equivalent.

s) Estat membre responsable de la gestió: és l'Estat membre responsable de gestionar el règim comunitari pel que fa als operadors aeris.

Si l'operador aeri disposa d'una llicència d'explotació comunitària, l'Estat membre responsable de la gestió és el que hagi concedit la llicència d'explotació a l'operador. Si no, l'Estat membre responsable de la gestió és aquell per al qual s'hagin calculat les emissions de l'aviació atribuïdes més elevades, procedents dels vols explotats per un operador aeri, durant l'any de referència.

t) Emissions de l'aviació atribuïdes: emissions de tots els vols que figuren entre les activitats d'aviació detallades a l'annex I amb origen en un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu i d'aquells vols que arriben a aquest aeròdrom procedents d'un tercer país.

u) Emissions històriques del sector de l'aviació: la mitjana aritmètica de les

emissions anuals en els anys naturals 2004, 2005 i 2006 procedents de les aeronaus que realitzen una activitat d'aviació esmentada a l'annex I.

v) Pla de seguiment: la documentació detallada, completa i transparent de la metodologia de seguiment d'una instal·lació o operador aeri concret, inclosa la documentació de les activitats d'adquisició i tractament de dades i el sistema de control de la seva veracitat.

w) Combustió: tota oxidació de combustibles, sigui quin sigui l'ús de la calor o de l'energia elèctrica o mecànica produïts per aquest procés, i qualsevol altra activitat directament associada, inclòs el rentatge de gasos residuals.

x) Generador d'electricitat: una instal·lació que, a partir de l'1 de gener de 2005, hagi produït electricitat per vendre-la a tercers i en la qual no es realitza cap activitat de l'annex I, amb excepció de la de combustió.»

Tres. S'introdueixen dues noves lletres a l'apartat 1 de l'article 3 amb la redacció següent:

«f) L'elaboració i aprovació de directrius tècniques i notes aclaridores per a l'harmonització de l'aplicació del règim de drets d'emissió.»

«g) El desenvolupament i implantació d'un règim nacional de projectes domèstics.»

Quatre. S'introdueix un apartat 2 a l'article 3 bis amb la redacció següent:

«Article 3 bis. *Taules de diàleg social i Consell Nacional del Clima.*

2. El Consell Nacional del Clima ha de garantir la participació de les organitzacions sindicals, empresarials i ambientals en el seguiment de l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat en l'ocupació, la cohesió social i la coherència ambiental.»

Cinc. L'article 4 queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Instal·lacions sotmeses a autorització d'emissió.*

1. Tota instal·lació en la qual es desenvolupi alguna de les activitats i que generi les emissions especificades a l'annex I ha de disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle expedida a favor del seu titular, excepte si la instal·lació està exclosa del règim comunitari d'acord amb la disposició addicional quarta.

2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle té el contingut següent:

a) Nom i adreça del titular de la instal·lació.  
b) Identificació i domicili de la instal·lació.  
c) Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.  
d) Un pla de seguiment que compleixi els requisits d'acord amb la normativa comunitària aplicable i la normativa de desplegament que s'adopti.

e) Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb la normativa comunitària aplicable, i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.

e bis) Les obligacions sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.

f) L'obligació de lliurar, en els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.

g) Data prevista d'entrada en funcionament.

h) L'obligació d'obrir un compte d'havers de titular en el Registre de drets d'emissió.

3. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, si sol·licita el seu titular, pot cobrir una o més instal·lacions, sempre que aquestes s'ubiquin en un mateix emplaçament, tinguin una relació d'índole tècnica i un mateix titular.

4. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle s'ha d'atorgar sempre que l'òrgan autonòmic competent consideri acreditat que el titular és capaç de garantir el seguiment i la notificació de les emissions d'acord amb el que disposen els paràgrafs d), e) i e bis) de l'article 4.2. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu. No obstant això, la instal·lació pot seguir funcionant de manera provisional, sempre que hagi establert un sistema de seguiment d'emissions de conformitat amb el que disposa aquesta Llei fins que l'òrgan competent hagi resolt de forma expressa.

5. L'òrgan autonòmic competent ha de revisar, almenys cada cinc anys, l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i hi ha d'introduir les modificacions oportunes.

L'òrgan competent pot permetre que els titulars actualitzin els plans de seguiment sense modificació de l'autorització. Els titulars han de sotmetre tot pla de seguiment actualitzat a l'òrgan competent per a l'aprovació.

Per reglament s'han de determinar les bases del sistema de seguiment d'emissions i les obligacions de subministrament d'informació d'acord amb el que disposen els paràgrafs d), e) i e bis) de l'article 4.2. El desplegament reglamentari ha de ser compatible amb la normativa comunitària i tenir present els requeriments de viabilitat tècnica i econòmica en cada sector inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.»

Sis. El paràgraf f) de l'article 5 queda redactat en els termes següents:

«f) Una proposta de pla de seguiment que compleixi els requisits exigits per la normativa comunitària i nacional vigents en cada moment.»

Set. L'article 6 queda redactat en els termes següents:

«Article 6. *Canvis a la instal·lació.*

El titular ha d'informar l'òrgan competent de qualsevol projecte de canvi en el caràcter, el funcionament, les dimensions de la instal·lació, o d'aquells que suposin ampliació o reducció significativa de la seva capacitat, així com de tot canvi que afecti la identitat o el domicili del titular. Si s'escau, en vista de la informació remesa, l'òrgan autonòmic competent ha de modificar d'ofici l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el termini màxim de tres mesos.»

Vuit. S'afegeixen al final de l'article 7 dos nous paràgrafs amb la redacció següent:

«No s'ha d'assignar cap dret de forma gratuïta a una instal·lació que hagi deixat de funcionar, llevat que el titular de la instal·lació mostri a l'autoritat competent que la instal·lació ha de reprendre la producció en un termini especificat i raonable.

De conformitat amb la normativa comunitària, s'han de precisar per reglament les circumstàncies que determinen el cessament de l'activitat o el tancament de la instal·lació, així com les mesures destinades a definir les instal·lacions que han deixat de funcionar parcialment o que han reduït significativament la seva capacitat i, si és procedent, mesures destinades a adaptar en conseqüència el nivell de drets d'emissió gratuïts que tenen assignats.»

Nou. L'article 8 queda redactat en els termes següents:

«Article 8. *Comunicacions a l'òrgan competent en matèria de registre.*

Les comunitats autònomes han de comunicar a l'òrgan competent en relació amb el Registre de drets d'emissió les resolucions d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions, en el termini de 10 dies des de la data de la resolució.»

Deu. El capítol IV passa a denominar-se «Assignació de drets d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

## «CAPÍTOL IV

### Assignació de drets d'emissió

#### Secció 1a Subhasta

Article 14. *Principis generals.*

1. La subhasta és el mètode bàsic d'assignació de drets d'emissió a partir del període 2013-2020.

2. Per reglament s'ha d'establir el règim de les subhastes d'acord amb els principis de llibertat de concurrència, publicitat, transparència, no-discriminació i eficiència. En aquest sentit, el règim de subhastes s'ha d'ajustar als criteris següents:

- a) s'ha de vetllar perquè els titulars i, en particular, qualsevol petita o mitjana empresa inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei hi tinguin un accés ple, just i equitatiu,
- b) tots els participants han de tenir accés a la mateixa informació al mateix temps i cap participant ha d'obstaculitzar el funcionament de les subhastes,
- c) l'organització i participació en les subhastes han de ser eficients des del punt de vista dels costos,
- d) la subhasta ha de garantir que es concedeixi als petits emissors l'accés als drets d'emissió.

3. Correspon a la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic l'organització de les subhastes així com vetllar perquè la seva aplicació es porti a terme d'acord amb el que estableixi la normativa comunitària, i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

Article 15. *Informes.*

En el termini d'un mes després de la celebració de cada subhasta, la Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic ha de publicar un informe sobre el desenvolupament d'aquesta; en particular detallant l'aplicació de les normes de subhasta, l'accés just i lliure per tots els operadors, la transparència en la seva resolució, el càlcul dels preus i els aspectes tècnics i operatius de la seva celebració.

#### Secció 2a Assignació gratuïta transitòria

Article 16. *Instal·lacions susceptibles de rebre assignació gratuïta transitòria.*

1. El 2013 i en cada un dels anys següents fins al 2020, les instal·lacions de sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuga de carboni han de rebre drets de forma gratuïta. El grau d'assignació gratuïta ha d'arribar en aquest cas al

100% de la quantitat determinada d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades d'assignació gratuïta transitòria.

S'entén per sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni aquells en què l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió provocaria un augment de les emissions en tercers països que no han imposat a la seva indústria obligacions comparables en matèria d'emissions de carboni. Els sectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni han de ser determinats per la Comissió Europea.

2. Per a les instal·lacions que no pertanyin a sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni i siguin susceptibles de rebre assignació gratuïta, la quantitat de drets d'emissió corresponents a 2013 assignats de forma gratuïta ha de ser el 80% de la quantitat determinada d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades. Aquest percentatge s'ha d'anar reduint cada any a la mateixa quantitat amb la finalitat d'arribar el 2020 a una situació en què s'assignin un 30% dels drets de forma gratuïta i la total eliminació de la gratuïtat el 2027.

3. Sense perjudici del que disposen els paràgrafs segon i tercer, a partir de 2013, no s'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta als generadors d'electricitat, a les instal·lacions de captura, a les conduccions per al transport ni als emplaçaments d'emmagatzematge de diòxid de carboni.

No obstant això, en el cas de l'electricitat produïda mitjançant la combustió de gasos residuals l'emissió dels quals en el procés de producció industrial no pugui ser evitada, per reglament, de conformitat amb el que preveu la normativa comunitària, i sempre que aquesta normativa ho autoritzi, s'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta als titulars de les instal·lacions de combustió dels gasos residuals o als titulars de les instal·lacions d'origen dels gasos esmentats.

S'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta a la calefacció urbana i a la cogeneració d'alta eficiència, respecte de la producció de calor o refrigeració. A aquests efectes, es considera cogeneració d'alta eficiència la definida en el Reial decret 616/2007, d'11 de maig, sobre foment de la cogeneració.

#### Article 17. *Regles d'assignació.*

La metodologia d'assignació gratuïta transitòria ve determinada per les normes harmonitzades que s'adoptin a nivell comunitari, així com, si s'escau, per la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

#### Article 18. *Reserva per a nous entrants.*

1. El cinc per cent de la quantitat de drets d'emissió assignats a escala comunitària per al període 2013 a 2020 es reserva per als nous entrants. Aquesta reserva de nous entrants és comuna i única per a tota la Comunitat.

2. Les regles d'assignació gratuïta transitòria als nous entrants s'han de concretar en les normes comunitàries harmonitzades i, si s'escau, en la normativa de desplegament d'aquesta Llei. No s'ha d'assignar cap dret d'emissió de forma gratuïta a cap tipus de producció d'electricitat pels nous entrants.

3. Els drets d'emissió que es mantinguin a la reserva sense haver estat assignats a nous entrants al llarg del període 2013-2020 han de ser subhastats. S'ha de determinar per reglament, de conformitat amb la normativa comunitària aplicable si s'escau, el moment en què s'han de subhastar els drets esmentats.

#### Article 19. *Assignació individualitzada de drets d'emissió.*

1. Els titulars de les instal·lacions poden sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí l'assignació de drets d'emissió per a cada període de comerç. La sol·licitud s'ha de presentar davant l'òrgan autonòmic competent per tramitar l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, que l'ha de remetre, juntament

amb la documentació exigida a l'apartat 3 d'aquest article, al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí en un termini màxim de deu dies.

2. La sol·licitud s'ha de presentar 22 mesos abans de l'inici de cada període de comerç.

Les instal·lacions que tinguin la consideració de nous entrants han de sol·licitar l'assignació individualitzada de drets d'emissió una vegada disposin d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

3. La sol·licitud d'assignació de drets ha de venir acompanyada de la documentació en la qual consti:

a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. En cas que en el moment de la sol·licitud d'assignació el titular hagi sol·licitat l'autorització corresponent, però aquesta no hagi estat atorgada encara, pot sol·licitar assignació presentant únicament la sol·licitud d'autorització. No obstant això, almenys 18 mesos abans de l'inici del període de comerç ha d'haver obtingut i presentat l'autorització. Si no és així, passa a ser considerat nou entrant, de conformitat amb el que estableix la lletra k) de l'article 2.

b) Totes les dades de la instal·lació que siguin necessàries per calcular la seva assignació d'acord amb les normes comunitàries harmonitzades sobre assignació gratuïta transitòria, i, si s'escau, la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

c) Una declaració responsable que la instal·lació té tots els permisos i llicències administratius que exigeix la normativa aplicable estatal, autonòmica i local per posar la instal·lació en funcionament.

No cal aportar les dades d'emissions verificades que ja constin inscrites en el Registre de drets d'emissió.

En el cas d'instal·lacions que encara no estiguin en funcionament s'ha d'indicar la data probable de la posada en marxa.

4. L'assignació de drets d'emissió s'ha d'adoptar mitjançant un acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, amb la consulta prèvia a la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i Medi Rural i Marí.

5. L'acord ha de determinar la quantitat de drets assignada durant un període de comerç i els drets assignats per a cada any a cada instal·lació. Transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu.

Pel que fa a les instal·lacions que disposen d'autorització almenys divuit mesos abans del començament d'un període de comerç, l'acord s'ha de publicar quinze mesos abans del començament d'aquest període.

6. L'acord s'ha de comunicar en el termini de 10 dies des de la seva adopció a les comunitats autònomes.

7. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions que preveuen les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

8. En els casos en què, com a conseqüència de millores tecnològiques no previstes en l'assignació inicial, es produeixi una modificació en les característiques d'una instal·lació que determini un canvi en l'autorització i una reducció significativa d'emissions, el titular de la instal·lació ha de mantenir l'assignació inicial de drets d'emissió.»



Onze. En el capítol V sobre «Drets d'emissió», s'introdueix un article 19 bis amb la redacció següent:

«Article 19 bis. *Períodes de comerç.*

1. Els drets d'emissió són vàlids per a les emissions produïdes durant un període de temps determinat, denominat període de comerç. Transcorregut el termini de quatre mesos comptats des de la finalització de cada període de comerç, els drets d'emissió vàlids per a aquest període caduquen automàticament i han de ser suprimits d'ofici per l'autoritat competent en matèria de registre. No obstant això, l'autoritat competent en matèria de registre ha d'expedir drets d'emissió als titulars de compte per al període en curs en substitució de qualssevol drets d'emissió, vàlids per al segon i successius períodes de comerç, dels quals siguin titulars i que hagin estat suprimits per no haver estat lliurats en aplicació de l'article 27 de conformitat amb el que disposa aquest paràgraf.

2. Els períodes de comerç tenen una durada de vuit anys a partir de l'1 de gener de 2013, i se succeeixen de forma contínua en el temps.»

Dotze. L'article 20 queda redactat en els termes següents:

«Article 20. *Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.*

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjectiu a alliberar a l'atmosfera una tona equivalent de diòxid de carboni des d'una aeronau o des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que s'atorguin de manera gratuïta a instal·lacions ubicades en territori espanyol i als operadors aeris la gestió dels quals correspongui a Espanya, i la titularitat dels drets d'emissió subhastats, correspon a l'Administració General de l'Estat, que els ha d'assignar, alienar o cancel·lar de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

3. El dret d'emissió té caràcter transmissible.

4. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, lliurament i supressió dels drets d'emissió ha de ser objecte d'inscripció en el registre de drets d'emissió.»

Tretze. L'apartat b) de l'article 21 queda redactat en els termes següents:

«b) Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en tercers estats o entitats regionals o subfederals dels esmentats tercers estats, previ reconeixement mutu dels drets de les parts signants en virtut d'instrument internacional.»

Catorze. El capítol VI sobre «Obligacions d'informació de les emissions» queda redactat en els termes següents:

## «CAPÍTOL VI

### **Obligacions d'informació de les emissions**

Article 22. *Remissió d'informació.*

1. El titular de la instal·lació ha de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ha d'ajustar al que exigeix l'autorització, segons el que disposen l'article 4.2.e) i la part A de l'annex III.

L'operador aeri ha de remetre al Ministeri de Foment, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les emissions de les aeronaus que opera de l'any precedent, que s'ha d'ajustar al que exigeix el pla de seguiment, segons el que disposen l'article 36 i la part B de l'annex III.

El contingut mínim de l'informe verificat d'emissions ve determinat per la

normativa comunitària sobre notificació i seguiment de les emissions i, si s'escau, per la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

L'informe ha de ser verificat de conformitat amb el que disposen l'annex IV i la normativa comunitària sobre verificació i acreditació, i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei. Sobre la normativa ha d'emetre informe preceptivament la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

En el cas d'instal·lacions fixes, la normativa de desplegament pot establir requisits d'aplicació a partir de l'1 de gener de 2013 respecte del seguiment, notificació i verificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en relació amb la producció, amb vista a l'establiment dels paràmetres de referència «ex ante». Així mateix, pot preveure requisits perquè els titulars d'instal·lacions notifiquin les emissions associades a la fabricació de productes per indústries grans consumidores d'energia que puguin estar subjectes a la competència internacional, i perquè aquesta informació es verifiqui de forma independent. Aquests requisits es poden referir a la notificació dels nivells d'emissió per la generació d'electricitat inclosa en el règim comunitari associada a la fabricació d'aquests productes.

La normativa de desplegament en matèria de notificació i seguiment pot incloure requisits sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.

2. Els operadors aeris als quals es refereix l'annex I que no siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment i que comencin a realitzar una activitat d'aviació de les que recull l'annex I després de l'1 de febrer de 2009, han d'elaborar l'informe relatiu a les emissions del primer any d'activitat utilitzant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes en la normativa comunitària en matèria de seguiment i notificació de les emissions.

Les obligacions que preveu aquest apartat són aplicables a les emissions que tinguin lloc a partir de l'1 de gener de 2010.

3. Els operadors aeris que, d'acord amb els criteris que estableix la normativa comunitària aplicable i, si s'escau, els desplegaments reglamentaris d'aquesta Llei, siguin considerats petits emissors poden utilitzar els procediments de seguiment i notificació simplificats que prevegin la normativa esmentada.

4. Quan, de conformitat amb la definició de l'activitat d'aviació recollida en el quadre de l'annex I, un operador aeri canviï les seves operacions de forma que deixi de realitzar activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ha de remetre una comunicació al Ministeri de Foment en la qual s'acrediti aquesta circumstància. En el termini d'1 mes, el Ministeri de Foment ha de respondre per informar que no hi té objeccions, o bé, si en té, per indicar quines són.

Quan un nou operador que aparegui atribuït a Espanya a la «Llista d'operadors d'aeronaus i estats membres responsables de la gestió que els corresponen» a la qual es refereix l'apartat 6 de l'annex I no realitzi activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ha de procedir de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior.

5. Les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat han de col·laborar per crear i mantenir una base de dades de comerç de drets d'emissió basada en la informació que contenen els informes verificats d'emissions.

6. La informació coberta pel secret professional no es pot divulgar a cap altra persona o autoritat excepte en virtut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives aplicables.

#### Article 23. *Valoració de l'informe verificat.*

1. Si l'òrgan autonòmic competent dóna conformitat als informes verificats que descriu el primer paràgraf de l'article 22 punt 1, ha de procedir a inscriure abans del

31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que a aquest efecte s'habiliti en el Registre de drets d'emissió.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepa de l'informe verificat, ha de notificar al titular de la instal·lació l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'aquestes per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les alegacions del titular de la instal·lació, l'òrgan autonòmic competent ha de resoldre i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el registre la dada sobre emissions de la instal·lació.

3. Si el Ministeri de Foment emet informe favorable respecte a l'informe d'emissions verificat presentat per un operador aeri, ho ha de notificar al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí perquè aquest inscriui abans del 31 de març la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que a aquest efecte s'habiliti al Registre de drets d'emissió.

4. Si el Ministeri de Foment discrepa de l'informe verificat, ha de notificar a l'operador aeri l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'aquestes per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les alegacions de l'operador aeri, el Ministeri de Foment ha de resoldre i sol·licitar al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí que inscriui, a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el registre, la dada sobre emissions de l'operador aeri.

5. En els casos en què el titular o l'operador aeri no remeti l'informe verificat en el termini que estableix l'article 22, l'òrgan autonòmic competent o el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, a sol·licitud del Ministeri de Foment, si es tracta d'un operador aeri, ha de procedir a l'estimació d'emissions i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el registre la dada sobre emissions de la instal·lació o de l'operador aeri.

6. L'estimació de la dada d'emissions en els supòsits dels apartats 2, 4 i 5 s'ha de realitzar d'acord amb la metodologia exigible.

L'estimació de la dada d'emissions de les activitats d'aviació s'ha de realitzar aplicant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes a la normativa comunitària en matèria de seguiment i notificació de les emissions sobre les activitats realitzades per l'operador aeri.

7. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot sol·licitar que les autoritats competents per a l'exercici de les funcions que preveu aquest article informin en el seu si del desenvolupament d'aquestes.

*Article 24. Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

1. En els casos que preveuen els apartats 2 i 5 de l'article 23, el titular no pot transmetre drets d'emissió mentre no es produeixi la inscripció de la dada sobre emissions per l'òrgan autonòmic competent.

2. En els casos que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 23, l'operador no pot transmetre drets d'emissió mentre no es produeixi la inscripció de la dada sobre emissions pel Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí.»

Quinze. El capítol VII passa a denominar-se «Registres d'unitats d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

## «CAPÍTOL VII

### Registres d'unitats d'emissió

*Article 25. El Registre comunitari de drets d'emissió.*

1. El Registre comunitari de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura la publicitat i permanent actualització de la titularitat i control dels drets d'emissió.

2. Els operadors aeris tenen, de la mateixa manera que els titulars d'instal·lacions, l'obligació d'obrir un compte d'havers de titular en el registre.

A aquests efectes, les resolucions d'aprovació i extinció dels plans de seguiment de les emissions dels operadors aeris s'han de comunicar a l'òrgan competent en relació amb el Registre de drets d'emissió en el termini de 10 dies des de la seva adopció.

3. El Registre comunitari és accessible al públic, en els termes que preveu la normativa comunitària. L'òrgan competent en matèria de registres és el Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, exerceix les seves competències en relació amb l'activitat dels comptes d'havers corresponents a instal·lacions ubicades en territori espanyol, de les dels operadors aeris la gestió dels quals correspongui a Espanya i amb l'activitat dels comptes d'havers de persones físiques i jurídiques que hagin estat oberts després d'una petició dirigida a l'esmentat Ministeri, sense perjudici de la competència que tenen les comunitats autònomes en relació amb la inscripció en el registre de la dada d'emissions verificades de les instal·lacions fixes.

4. El registre té per objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, retirada i supressió dels drets d'emissió, així com a la constitució de drets reals o una altra classe de gravàmens sobre aquests, en la mesura que ho reculli el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres. Així mateix, ha d'inscriure la suspensió de la capacitat de transmetre drets d'emissió en els casos que preveu l'article 24.

5. Les normes d'organització i funcionament del registre s'han de desplegar per Reial decret, d'acord amb el que disposa el Reglament sobre règim normalitzat i garantit de registres aprovat per la Comissió Europea.

#### Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Cada any, l'òrgan competent en matèria de registres ha d'ordenar a l'administrador central del Registre comunitari, designat per la Comissió Europea, l'expedició dels drets d'emissió que s'han de distribuir aquest any de conformitat amb els articles 14, 19, 38, 39 i 41 tant per a instal·lacions fixes com per al sector de l'aviació.

2. Abans del 28 de febrer de cada any, l'òrgan competent en matèria de registres ha d'ordenar a l'administrador central la transferència al compte d'havers de cada titular i operador aeri la quantitat de drets d'emissió atorgats gratuïtament que li corresponguin d'acord amb els acords a què es refereixen els articles 19.5, 38 i 41.

3. La transferència de drets d'emissió, atorgats gratuïtament, als nous entrants s'ha de produir de conformitat amb la normativa comunitària, i, si s'escau, amb la normativa de desplegament. Els drets assignats a nous entrants en el marc del Pla nacional d'assignació 2008-2012 han de ser transferits del compte d'havers de l'Administració General de l'Estat a la del titular de la instal·lació quan la comunitat autònoma comuniqui al Registre que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

4. El registre no ha de transferir al compte d'havers del titular de la instal·lació els drets atorgats gratuïtament quan la instal·lació hagi deixat de funcionar, llevat que el titular de la instal·lació demostrï a l'òrgan competent que reprendrà la producció en un termini especificat i raonable. Es considera que han cessat les seves activitats les instal·lacions amb una autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle que hagi caducat o s'hagi retirat i les instal·lacions el funcionament o represa de funcionament de les quals resulti tècnicament impossible.

#### Article 27. *Lliurament i supressió de drets d'emissió.*

1. El Registre ha de procedir, en qualsevol moment i a petició del seu titular, a la supressió dels drets d'emissió.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions i els operadors aeris han de lliurar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada

d'emissions verificades inscrit de conformitat amb el que disposa l'article 23. A aquests efectes, els drets d'emissió assignats a l'aviació són vàlids únicament per complir l'obligació de lliurament de drets d'emissió dels operadors aeris. Tanmateix, els operadors aeris també poden utilitzar per satisfer la seva obligació de lliurament, sense cap limitació, els drets d'emissió corresponents a les instal·lacions fixes.

De conformitat amb el que estableix l'article 27 bis, els titulars de les instal·lacions i els operadors aeris també poden utilitzar reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de flexibilitat per complir l'obligació de lliurament referida en el paràgraf anterior.

El lliurament determina la transferència de drets des del compte d'havers del titular d'instal·lació o de l'operador aeri, i queda reflectida en les taules de lliurament de drets i d'estat de compliment.

3. A partir de l'1 de gener de 2013 no hi haurà l'obligació de lliurar drets d'emissió relatius a emissions la captura de les quals estigui comprovada i que s'hagin transportat per al seu emmagatzematge permanent a una instal·lació amb una autorització vigent de conformitat amb la legislació en vigor sobre emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.

#### Article 27 bis. *Utilització de RCE i URE.*

1. La utilització per part dels titulars d'instal·lacions fixes i dels operadors aeris de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents dels mecanismes de flexibilitat per complir amb l'obligació de lliurament que estableix l'apartat 2 de l'article 27 només és possible en la mesura que no se superin els límits quantitius establerts a aquest efecte. Els límits corresponents a cada instal·lació i a cada operador aeri s'han de precisar per reglament, i s'han de tenir en compte les normes harmonitzades sobre aquest assumpte que adopti la Comissió Europea.

2. En tot cas, en la mesura que no hagin esgotat les quotes d'utilització de reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions autoritzades per al període 2008-2012, els titulars d'instal·lacions o els operadors aeris poden sol·licitar a l'autoritat competent que els expedeixi drets d'emissió vàlids a partir de 2013 a canvi de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions procedents de projectes elegibles per al seu ús en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió durant el període 2008-2012. La normativa de desplegament pot establir requisits aplicables a aquests crèdits de reducció d'emissions de conformitat amb el que exigeix la normativa comunitària.

3. En particular, en la mesura que no hagin esgotat les quotes d'utilització de reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions autoritzades per al període 2008-2012, l'autoritat competent ha d'autoritzar els titulars d'instal·lacions o els operadors aeris, sempre que sigui conforme a la normativa europea, a intercanviar reduccions certificades d'emissions i unitats de reducció d'emissions de projectes registrats abans de 2013, expedides en relació amb la reducció d'emissions a partir de 2013, per drets d'emissió vàlids a partir de 2013.

#### Article 28. *Relació del Registre amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central al qual la Comissió Europea encomani la funció de gestió del Registre comunitari detecti irregularitats en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió, n'ha d'informar l'òrgan competent, i s'ha de suspendre cautelarment la inscripció de l'operació afectada i de qualsevol altra en la qual estiguin implicats els drets d'emissió corresponents fins que no s'hagin resolt les irregularitats detectades.»

Setze. L'article 29 queda redactat en els termes següents:

«Article 29. *Tipificació de les infraccions per a instal·lacions fixes.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici del que disposi en aquesta qüestió la legislació autonòmica, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r Exercir l'activitat sense la preceptiva autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

2n Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la mida de la instal·lació, establerta a l'article 6, sempre que suposi alteracions significatives en les dades d'emissions o requereixi canvis en la metodologia aplicable per complir les obligacions de seguiment que preveu l'article 4.2.d).

3r No presentar l'informe anual verificat exigida a l'article 22.

4t Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida a l'article 19.3.

5è Incomplir l'obligació de lliurar drets exigida a l'article 27.2.

6è Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els supòsits en què estigui facultat per l'annex IV d'aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

7è No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

3. Són infraccions administratives greus:

1r Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 5 i 6.

2n Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular establerta a l'article 6.

3r Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan del dit incompliment es derivin alteracions en les dades d'emissions.

4t Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan del dit incompliment no derivin alteracions en les dades d'emissions.

2n Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no impliqui una alteració de les dades d'emissions.

3r Incomplir qualssevol altres obligacions establertes en aquesta Llei quan tal cosa no hagi estat tipificada com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Disset. S'introdueix un nou article 29 bis, amb la redacció següent:

«Article 29 bis. *Tipificació de les infraccions per a l'aviació.*

1. Als efectes d'aquesta Llei les infraccions administratives en matèria d'aviació es classifiquen en greus, molt greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r No presentar l'informe anual verificat exigida a l'article 22.

2n Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 38 i 41.

3r Incomplir l'obligació de lliurar drets exigida a l'article 27.2.

4t No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

5è Incomplir l'obligació de presentar el pla de seguiment d'emissions.

3. Són infraccions administratives greus:

1r Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida a l'article 36.

2n Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en el pla de seguiment quan del dit incompliment derivin alteracions en les dades d'emissions.

3r Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en el pla de seguiment quan del dit incompliment no derivin alteracions en les dades d'emissions.

2n Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no impliqui alteració de les dades d'emissions.

3r Incomplir qualssevol altres obligacions establertes en aquesta Llei quan tal cosa no hagi estat tipificada com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Divuit. L'article 30 queda redactat en els termes següents:

«Article 30. Sancions.

1. Les infraccions tipificades als apartats 2, 3 i 4 de l'article 29 donen lloc a la imposició de totes o alguna de les sancions següents per a instal·lacions fixes:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

3r Extinció de l'autorització o suspensió d'aquesta autorització per un període mínim d'un any i màxim de dos.

4t En els supòsits que preveu l'article 29.2.5è, multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent consideri oportuns, de les sancions imposades una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa, així com els noms, cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu:

1r Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

2. Les infraccions tipificades en els apartats 2, 3 i 4 de l'article 29 bis donen lloc a la imposició de totes o alguna de les sancions següents per als operadors aeris:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r Multa des de 50.001 fins a dos milions d'euros.

2n En els supòsits que preveu l'article 29.2.3r, multa de 100 euros per cada tona emesa en excés i la publicació, a través dels mitjans que l'autoritat competent consideri oportuns, de les sancions imposades una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa, així com els noms, cognoms o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu: multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

c) En cas d'infracció lleu: multa de fins a 10.000 euros.

3. El pagament de la multa indicada en els apartats 1.a).4t i 2.a).2n no eximeix el titular d'instal·lació o operador aeri de lliurar una quantitat de drets d'emissió equivalent a la de les emissions en excés, en el moment de lliurar els drets d'emissió corresponents a l'any natural següent al de comissió de la infracció.

La sanció per excés d'emissions en relació amb drets d'emissió expedits a partir de l'1 de gener de 2013 augmenta d'acord amb l'índex de preus de consum europeu.»

Dinou. L'article 31 se substitueix per l'article següent:

«Article 31. *Prohibició d'explotació a operadors aeris.*

1. En cas que un operador aeri la gestió del qual correspongui a Espanya no compleixi els requisits de la present Llei i que altres mesures coercitives no hagin aconseguit garantir-ne el compliment, l'Administració General de l'Estat, amb la consulta prèvia de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, pot sol·licitar a la Comissió Europea que decideixi prohibir l'explotació a l'operador aeri afectat. A aquests efectes, l'Agència Estatal de Seguretat Aèria pot instar l'adopció d'aquesta mesura.

2. Els operadors aeris afectats per una decisió de la Comissió Europea que imposi una prohibició d'explotació no poden operar en el territori espanyol.

L'Agència Estatal de Seguretat Aèria ha de vetllar per l'aplicació d'aquesta mesura de conformitat amb el que preveu la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.

3. S'ha d'informar la Comissió Europea, i també la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, de les mesures adoptades per Espanya per aplicar les decisions de prohibició d'explotació que s'hagin adoptat.»

Vint. L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Mesures de caràcter provisional.*

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si és necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per sancionar pot acordar alguna o algunes de les mesures provisionals següents per a instal·lacions fixes:

a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracti de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.

b) Precintament d'aparells o equips.

c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

d) Suspensió de l'accés al mercat de drets d'emissió.

La mesura provisional que preveu l'apartat d) també es pot acordar per a operadors aeris quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu.»

Vint-i-u. L'article 35 queda redactat en els termes següents:

«Article 35. *Potestat sancionadora.*

1. Pel que fa a les instal·lacions fixes, correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de la infracció que preveu l'article 29.2.4t. La sanció corresponent a aquest supòsit la imposa el Consell de Ministres.



2. El Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí exerceix la potestat sancionadora sobre els operadors aeris, amb l'informe previ de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.»

Vint-i-dos. S'introdueix un nou capítol IX sobre «Aviació» amb la redacció següent:

## «CAPÍTOL IX

### Aviació

#### Article 36. *Plans de seguiment.*

1. Els operadors aeris han de disposar d'un pla de seguiment en el qual s'estableixin mesures per realitzar el seguiment i la notificació de les seves dades d'emissions anuals i tones-quilòmetre transportades.

2. Com a mínim quatre mesos abans del començament del primer període de notificació, els operadors aeris han de presentar davant el Ministeri de Foment plans de seguiment en què s'estableixin les mesures per realitzar el seguiment i la notificació de les seves dades d'emissions i tones-quilòmetre transportades.

El període de seguiment en relació amb les dades de tones-quilòmetre es limita a l'any natural que finalitzi 24 mesos abans del començament de cada període de comerç.

Els operadors aeris a què es refereix l'annex I que no siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida pel Ministeri de Foment i que comencin a dur a terme una activitat d'aviació de les que recull l'annex I després de l'1 de gener de 2009, han de presentar els plans per al seguiment de les seves emissions com a molt tard 2 mesos a partir de la data en què hagin estat inclosos en la llista a què es fa referència l'apartat 6 de l'annex I.

3. Al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb l'informe previ del Ministeri de Foment, li correspon aprovar, conforme als criteris establerts en la normativa comunitària i en els desplegaments reglamentaris d'aquesta Llei que si s'escau s'adoptin, els plans de seguiment sobre les dades d'emissions i tones-quilòmetre transportades presentats pels operadors aeris abans del començament del període de notificació. L'informe del Ministeri de Foment ha de ser emès en el termini màxim de dos mesos des de la presentació del pla. La Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic ha d'informar la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic dels plans de seguiment aprovats.

4. L'operador aeri ha de revisar el pla de seguiment de les emissions abans del començament de cada període de comerç i presentar un pla de seguiment revisat si és procedent.

En tot cas, s'ha de realitzar una revisió dels plans de seguiment de les emissions aprovats de conformitat amb la disposició addicional segona de la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit i el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores, abans del començament del període de comerç que comença l'1 de gener de 2013.

5. Els plans de seguiment d'emissions queden extingits en els supòsits següents:

- a) Fallida o desaparició de l'operador aeri.
- b) Pèrdua definitiva dels certificats o llicències exigibles per operar.

*Article 37. Quantitat total de drets per al sector de l'aviació.*

Els drets d'emissió de cada període de comerç s'han d'assignar als operadors d'aeronaus d'acord amb el que preveuen els articles següents. La quantitat de drets d'emissió per al sector de l'aviació que s'expedeixi per al període de comerç que comença l'1 de gener de 2013 i períodes subsegüents, per a la Comunitat Europea en el seu conjunt, és la que determina la Comissió Europea d'acord amb la normativa comunitària.

*Article 38. Assignació de drets d'emissió als operadors aeris.*

1. Per a cada un dels períodes de comerç que defineix l'article 19 bis, cada operador aeri pot sol·licitar l'assignació de drets d'emissió gratuïts.

2. La sol·licitud esmentada s'ha de presentar davant el Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí 22 mesos abans del començament del període de comerç. La sol·licitud consisteix en les dades de tones-quilòmetre verificades en relació amb les activitats d'aviació enumerades a l'annex I realitzades per aquest operador aeri en l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

Als efectes del paràgraf anterior, l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç és l'any natural que finalitzi 24 mesos abans del començament del període de comerç.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de remetre les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Foment, que pot emetre informe sobre aquestes sol·licituds en un termini d'1 mes a comptar de la recepció de la sol·licitud.

3. Com a mínim 18 mesos abans del començament de cada període de comerç, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de remetre a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació rebudes acompanyades de l'informe que, si s'escau, hagi emès el Ministeri de Foment.

4. L'assignació als operadors aeris es basa en els paràmetres que, de conformitat amb la normativa comunitària, ha de determinar la Comissió Europea com a mínim quinze mesos abans del començament de cada període de comerç. Aquests paràmetres són:

a) La quantitat total de drets d'emissió que s'han d'assignar per a aquest període de comerç.

b) El nombre de drets d'emissió que s'hagin de subhastar en aquest període de comerç.

c) El nombre de drets d'emissió de la reserva especial per als operadors aeris en aquest període de comerç.

d) El nombre de drets d'emissió que s'hagin d'assignar gratuïtament en aquest període de comerç restant-ne el nombre de drets d'emissió que preveuen les lletres b) i c) de la quantitat total de drets d'emissió sobre els quals s'hagi pres la decisió a què es refereix la lletra a), i

e) El valor de referència que s'ha de fer servir per assignar gratuïtament els drets d'emissió als operadors aeris que hagin presentat sol·licitud d'assignació conforme a l'apartat 2.

5. L'assignació de drets d'emissió s'ha adoptar mitjançant acord del Consell de Ministres, realitzat el tràmit d'informació pública, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels Ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. L'acord esmentat s'ha d'adoptar i publicar en el termini de 3 mesos a partir de la data d'adopció de la decisió de la Comissió a què es refereix l'apartat 4.

6. L'acord del Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió ha de determinar:

a) El total de drets assignats per al període de comerç en qüestió a cada operador aeri que hagi sol·licitat assignació, que es determina multiplicant les tones-quilòmetre verificades que figurin en la seva sol·licitud pel valor de referència que indica la lletra e) de l'apartat tercer.

b) Els drets d'emissió assignats a cada operador aeri per a cada any, que es determinen dividint el total dels drets d'emissió assignats per al període de comerç en qüestió, calculat de conformitat amb la lletra a), entre el nombre d'anys del període en el qual aquest operador aeri estigui duent a terme una activitat d'aviació enumerada a l'annex I.

Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi notificat resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu.

Pel que fa als operadors que hagin realitzat una activitat d'aviació que preveu l'annex I abans o durant l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç, l'acord s'ha de publicar en el termini de tres mesos des de l'adopció, per part de la Comissió, de la decisió a què es refereix l'apartat 4.

7. L'acord d'assignació s'ha de comunicar, en el termini de 10 dies des que s'adopti, a l'òrgan competent en matèria de registre.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió als operadors aeris han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions que preveuen les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

#### Article 39. *Subhasta.*

1. A partir de l'1 de gener de 2013, s'ha de subhastar el 15% de la quantitat total de drets d'emissió per al sector de l'aviació a escala comunitària.

2. Correspon a la Secretària d'Estat de Canvi Climàtic l'organització de les subhastes així com vetllar perquè l'aplicació es porti a terme d'acord amb el que estableixi la normativa comunitària i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

#### Article 40. *Reserva especial per a determinats operadors aeris.*

El tres per cent de la quantitat de drets d'emissió que s'hagin d'assignar als operadors aeris a escala comunitària per als períodes de comerç establerts a l'article 19 bis s'ha de destinar a una reserva especial per als operadors aeris:

a) Que comencin a dur a terme una activitat d'aviació de les que preveu l'annex I una vegada transcorregut l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

b) Les dades sobre tones-quilòmetre dels quals augmentin per terme mitjà més d'un 18% anual entre l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç i el segon any natural del dit període de comerç.

Les activitats descrites en els apartats anteriors no representen en la seva totalitat o en part una continuació d'una activitat d'aviació realitzada prèviament per un altre operador aeri.

La gestió de la reserva especial s'ha de realitzar d'acord amb la normativa comunitària i, si s'escau, en la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

#### Article 41. *Sol·licitud d'assignació a la reserva especial per a determinats operadors aeris.*

1. Poden sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió de la reserva especial els operadors aeris que compleixin els criteris establerts a l'article anterior. Les sol·licituds d'assignació s'han de presentar davant el Ministeri de Medi Ambient, i

Medi Rural i Marí abans del 30 de juny del tercer any del període de comerç a què es refereixi la sol·licitud en qüestió, i:

a) Han de facilitar dades sobre tones-quilòmetre, verificades d'acord amb els annexos III i IV, en relació amb les activitats d'aviació enumerades a l'annex I realitzades per l'operador aeri en el transcurs del segon any del període de comerç a què es refereixin les sol·licituds,

b) Han d'aportar proves que es compleixen els criteris per a l'obtenció de drets d'emissió d'acord amb l'article 40, i

c) En el cas dels operadors aeris a què es refereix la lletra b) de l'article 40, han de declarar:

1r L'increment percentual en tones-quilòmetre efectuat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període esmentat,

2n El creixement absolut en tones-quilòmetre efectuat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període esmentat, i

3r El creixement absolut en tones-quilòmetre que excedeixi el percentatge indicat en la lletra b) de l'article 40, realitzat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 19 bis, apartat 2, i el segon any natural del període esmentat.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de trametre les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Foment, que ha d'emetre informe sobre el compliment, per part dels operadors, dels criteris per sol·licitar assignació de la reserva especial en un termini de 3 mesos a comptar de la recepció de la sol·licitud.

2. El Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, abans del 31 de desembre del tercer any del període de comerç en qüestió, ha de remetre a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació de la reserva especial rebudes juntament amb l'informe relatiu al compliment dels criteris de l'article 40.

*Article 42. Acord d'assignació de drets des de la reserva especial.*

1. La resolució de l'assignació de drets d'emissió de la reserva especial s'ha d'adoptar per acord del Consell de Ministres, un cop fet el tràmit d'informació pública, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Economia i Hisenda, de Foment i de Medi Ambient i Medi Rural i Marí.

2. L'acord del Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió ha de determinar:

a) L'assignació de drets d'emissió de la reserva especial a tot operador aeri la sol·licitud del qual hagi estat presentada a la Comissió d'acord amb l'apartat 2 de l'article 41, que es calcula multiplicant el valor de referència que estableixi la Comissió, abans del 30 de juny del quart any del període de comerç en qüestió, per:

1r en el cas dels operadors aeris a què sigui aplicable la lletra a) de l'article 40, les tones-quilòmetre incloses en les sol·licituds presentades a la Comissió d'acord amb l'article 41,

2n en el cas dels operadors aeris a què sigui aplicable a la lletra b) de l'article 40, el creixement absolut en tones-quilòmetre que excedeixi el 18% i que s'hagi indicat en les sol·licituds presentades a la Comissió d'acord amb l'article 41, i

b) L'assignació de drets d'emissió a cada operador aeri per a cada any, que es calcula dividint la seva assignació de drets d'emissió d'acord amb la lletra a) entre el

nombre d'anys naturals complets restants del període de comerç a què correspongui l'assignació.

3. Pel que fa als operadors que rebin assignació de la reserva especial, l'acord s'ha d'adoptar i publicar en un termini màxim de 3 mesos després de la data d'adopció del valor de referència establert en el subapartat a) de l'apartat anterior.

4. Les assignacions a un operador aeri en virtut de la lletra b) de l'article 40, no poden excedir un 1.000.000 de drets d'emissió.

5. Els drets d'emissió de la reserva especial que no hagin estat assignats s'han de subhastar conforme al que disposa l'article 39.»

Vint-i-tres. La lletra b) de l'apartat 1 de la disposició addicional segona queda redactada en els termes següents:

«b) Proposar al Consell de Ministres el reconeixement d'unitats de reducció d'emissions o reduccions certificades d'emissions com a drets d'emissió vàlids als efectes de complir l'obligació de lliurament que preveu l'article 27.»

Vint-i-quatre. La disposició addicional quarta passa a referir-se a l'«Exclusió d'instal·lacions de mida petita» i queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Exclusió d'instal·lacions de mida petita.*

1. L'òrgan autonòmic competent pot acordar, previ informe favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, l'exclusió a partir de l'1 de gener de 2013 de les instal·lacions ubicades en el territori de la seva comunitat autònoma que tinguin la consideració de petits emissors o siguin hospitals, quan els respectius titulars de les instal·lacions ho hagin sol·licitat i hagin acreditat el compliment dels requisits que s'estableixen en aquest apartat. Als efectes del que disposa aquesta disposició addicional són petits emissors les instal·lacions que hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, per a cada un dels tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19, i que, quan duguin a terme activitats de combustió, tinguin una potència tèrmica nominal inferior a 35 MW.

La sol·licitud d'exclusió s'ha de presentar a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma 22 mesos abans del començament del període de comerç de què es tracti. Ha d'incloure la documentació justificativa que acrediti el compliment de les condicions següents:

a) Que s'han d'aplicar mesures de mitigació que condueixin a una contribució a la reducció d'emissions equivalent a la prevista per la participació en el règim de comerç de drets d'emissió.

El Govern ha de determinar mitjançant Reial decret quines mesures de mitigació es consideren equivalents als efectes del paràgraf anterior.

b) Que s'ha d'implantar un sistema de seguiment i notificació d'informació sobre emissions equivalents a les que preveu aquesta Llei.

Sobre això, l'òrgan autonòmic competent pot autoritzar mesures simplificades de seguiment, verificació i notificació per a les instal·lacions que tinguin emissions mitjanes anuals verificades entre 2008 i 2010 inferiors a 5.000 tones anuals.

Així mateix, pot autoritzar a les instal·lacions no incloses en el règim comunitari durant el període 2008-2012 requisits simplificats per al seguiment, la notificació i la verificació a fi de determinar les emissions en els tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19.

2. L'òrgan competent, previ tràmit d'informació pública no inferior a tres mesos, ha de remetre l'expedient complet al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, com a molt tard 16 mesos abans del començament del període de comerç de què

es tracti, per a la seva tramitació a la Comissió Europea a l'efecte del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE.

Si en un termini de sis mesos des de la notificació a la Comissió Europea, aquesta no formula objeccions, l'exclusió es considera adoptada.

3. Les instal·lacions excloses queden sotmeses al règim d'infraccions i sancions que preveu el capítol VIII en tot el que afecti el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

Així mateix, l'incompliment del compromís de limitació d'emissions a què es refereix l'apartat 1.a) d'aquesta disposició addicional s'entén equivalent a la infracció tipificada a l'article 29.2.5a.

4. El que estableix aquesta disposició addicional no eximeix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, fins que es formalitzi l'exclusió una vegada obtinguda la conformitat de la Comissió Europea.

En aquest cas, s'entén extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle amb data corresponent al primer dia del període de comerç en què ha d'estar exclosa. La instal·lació exclosa no rep drets d'emissió mentre estigui en aquesta situació.

5. Si una instal·lació exclosa, quan no es tracti d'un hospital, emet 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, en el transcurs d'un mateix any civil o, sigui quina sigui la tipologia de la instal·lació, ja no s'apliquen a la instal·lació esmentada mesures que permetin aconseguir una contribució equivalent a la reducció d'emissions, la instal·lació s'ha de tornar a introduir en el règim.

Les instal·lacions que es reintrodueixin en el règim de comerç de drets d'emissió s'hi han de mantenir fins a la finalització del període de comerç en curs. De conformitat amb les regles d'assignació gratuïta transitòria que ha d'adoptar la Comissió Europea, la instal·lació pot sol·licitar assignació. Tots els drets que li siguin expedits s'han de concedir a partir de l'any de la reintroducció. Els drets expedits a aquestes instal·lacions s'han de deduir de la quantitat que hagi de ser subhastada.

Vint-i-cinc. La disposició addicional cinquena passa a referir-se a «Projectes domèstics» i queda redactada en els termes següents:

*«Disposició addicional cinquena. Reducció de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats no subjectes al règim de comerç de drets d'emissió.»*

1. S'ha d'articular un mecanisme per a l'expedició de drets d'emissió o crèdits en relació amb projectes ubicats en el territori nacional per reduir emissions de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats que no estan subjectes al règim de comerç de drets d'emissió. Per reglament, i amb la consulta prèvia de la Comissió de Coordinació de Polítiques sobre el Canvi Climàtic, s'han d'establir els termes concrets d'aquest mecanisme, que s'ha d'ajustar a la normativa comunitària sobre aquesta matèria, i que s'ha d'aplicar sense perjudici d'altres mesures estratègiques per reduir emissions procedents de les activitats esmentades que preveu la normativa vigent.

2. En cap cas es permet l'expedició de drets d'emissió o crèdits que suposin un doble còmput de reduccions d'emissions.

3. També es poden articular altres sistemes de comerç d'emissions al marge del règim comunitari, amb la finalitat d'afavorir una reducció de gasos d'efecte d'hivernacle en les activitats que no hi estan subjectes.»

Vint-i-sis. S'introdueix una nova disposició addicional sisena sobre la compensació de costos indirectes amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Compensació de costos indirectes.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministeris de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'Economia i Hisenda i Indústria, Turisme i Comerç pot establir la creació d'un mecanisme de compensació dels costos indirectes imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat del qual es poden beneficiar les instal·lacions pertanyents a sectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni.

2. La quantia de les compensacions no pot ser superior, per a cada instal·lació, als costos per les emissions de CO<sub>2</sub> que han traslladat els generadors d'electricitat, ha de mantenir l'incentiu perquè es redueixi el consum d'electricitat en la instal·lació, i ha de garantir la compensació pels consums eficients. La compensació dels costos queda condicionada al compliment de les normes comunitàries sobre ajudes d'Estat aplicables.

3. Si s'escau, i en la mesura que la normativa comunitària aplicable ho permeti, en particular la referida a ajudes d'Estat, són susceptibles de beneficiar-se d'aquest mecanisme tant instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei com les que, tot i no estar-hi, es puguin veure afectades pels costos indirectes a què es refereix l'apartat 1.»

Vint-i-set. S'introdueix una nova disposició addicional setena sobre «Pràctiques contràries a la lliure competència», amb la redacció següent:

«Disposició addicional setena. *Pràctiques contràries a la lliure competència.*

La Secretaria d'Estat de Canvi Climàtic ha de notificar a la Comissió Nacional de la Competència, si s'escau, qualssevol fets dels quals tingui coneixement en relació amb l'organització de les subhastes que puguin constituir infracció a la legislació de defensa de la competència. En particular, ha de comunicar qualsevol indicatiu d'acord, decisió o recomanació col·lectiva o pràctica concertada o conscientment paral·lela que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, restringir o falsejar la competència en el procés de subhasta.»

Vint-i-vuit. S'introdueix una nova disposició transitòria vuitena sobre «Activitats incloses a partir de 2013» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vuitena. *Activitats incloses a partir de 2013.*

1. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle serà exigible a partir de l'1 de gener de 2013 a les instal·lacions que duen a terme activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei només a partir de 2013. Els titulars d'aquestes instal·lacions han de presentar la sol·licitud d'autorització davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma abans del 31 de desembre de 2010. Aquesta sol·licitud ha de complir els requisits establerts a l'article 5, i ha d'incloure una proposta de pla de seguiment que compleixi els requisits exigits per la normativa comunitària i nacional vigents en cada moment.»

Vint-i-nou. S'introdueix una nova disposició transitòria novena sobre «Període de comerç 2012 per al sector de l'aviació» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria novena. *Període de comerç 2012 per al sector de l'aviació.*

El primer període de comerç per al sector de l'aviació és el comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.»

Trenta. S'introdueix una nova disposició transitòria desena sobre «Quantitat total de drets per al sector de l'aviació en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria desena. *Quantitat total de drets per al sector de l'aviació en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Per al període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012, la quantitat total de drets d'emissió que s'ha assignar als operadors aeris en la Comunitat correspon al 97% de les emissions històriques del sector de l'aviació.»

Trenta-u. S'introdueix una nova disposició transitòria onzena sobre «Percentatge de drets assignats mitjançant subhasta en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria onzena. *Percentatge de drets assignats mitjançant subhasta en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Per al període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012, s'ha de subhastar el 15% de la quantitat de drets d'emissió per al sector de l'aviació que correspongui assignar en aquest període de conformitat amb la disposició transitòria 10.»

Trenta-dos. S'introdueix una nova disposició transitòria dotzena sobre «Assignació de drets d'emissió als operadors aeris en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotzena. *Assignació de drets d'emissió als operadors aeris en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

La sol·licitud d'assignació que es presenti de conformitat amb l'article 38 en relació amb el període 2013-2020 també s'entén feta en relació amb el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.»

Trenta-tres. S'introdueix una nova disposició transitòria tretzena sobre «Obligacions de seguiment i notificació prèvies a l'1 de gener de 2012» amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tretzena. *Obligacions de seguiment i notificació prèvies a l'1 de gener de 2012.*

Els operadors aeris han de realitzar el seguiment de les seves emissions i de les seves dades de tones-quilòmetre, de conformitat amb el que estableix la Llei 5/2009, de 29 de juny, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per a la reforma del règim de participacions significatives en empreses de serveis d'inversió, en entitats de crèdit i en entitats asseguradores, la normativa comunitària i, si s'escau, el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Les obligacions establertes en el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 22 són aplicables a partir de l'any 2011. Per tant, el primer informe d'emissions verificat que s'ha de presentar és el relatiu a les emissions de l'any 2010. Les dades de tona-quilòmetre verificades als efectes de sol·licitud d'assignació per als períodes 2012 i 2013-2020 s'han de presentar abans del 28 de febrer de 2011.»

Trenta-quatre. S'introdueix una nova disposició transitòria catorzena sobre «Límit d'ús de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012» amb la redacció següent:



«Disposició transitòria catorzena. *Limit d'ús de reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012.*

Durant el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2012 els operadors aeris poden utilitzar reduccions certificades d'emissions o unitats de reducció d'emissions fins al 15% de les emissions verificades corresponents a l'any natural anterior.»

Trenta-cinc. S'afegeix un nou apartat 2 a la disposició final tercera sobre «Desplegament reglamentari» amb la redacció següent:

«El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar l'annex I d'aquesta Llei per establir l'exclusió de determinats vols de les activitats d'aviació en cas que la Comissió Europea adopti, per procediment de comitologia, modificacions de les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de la Directiva 2008/101/CE per excloure els vols procedents d'un tercer país que hagi adoptat mesures per reduir l'impacte en el canvi climàtic dels vols procedents de l'esmentat país que aterrin a la Comunitat.»

Trenta-sis. S'afegeix un nou apartat 3 a la disposició final tercera sobre «Desplegament reglamentari» amb la redacció següent:

«Dins dels conseqüents desenvolupaments normatius de la Llei, s'ha d'incloure l'elaboració d'un Reglament de funcionament de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.»

Trenta-set. S'introdueix una nova disposició final tercera bis sobre «Incorporació del dret comunitari» amb la redacció següent:

«Disposició final tercera bis. *Incorporació del dret comunitari.*

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat, modificada per les directives 2008/101/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, i la Directiva 2009/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009.»

Trenta-vuit. S'introdueix una nova disposició final cinquena sobre «Subjectes afectats per les diferents disposicions de la present Llei» amb la redacció següent:

«Disposició final cinquena. *Subjectes afectats per les diferents disposicions de la Llei.*

Els subjectes afectats per cadascuna de les disposicions de la present Llei s'especifiquen, amb fins aclaridors, en el quadre inclòs a l'annex V.»

Trenta-nou. L'annex I relatiu a «Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació» queda redactat en els termes següents:

## «ANNEX I

### Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació

1. No estan incloses les instal·lacions o parts d'instal·lacions que tinguin com a dedicació principal la recerca, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos, ni les instal·lacions que cremin exclusivament biomassa.

2. Els valors llindar que figuren més endavant es refereixen en general a la capacitat de producció o al rendiment. Si diverses activitats enquadrades en la

mateixa categoria es realitzen en la mateixa instal·lació, s'han de sumar les capacitats d'aquestes activitats per determinar si la instal·lació està inclosa o no en l'àmbit d'aplicació.

3. Quan es calculi la potència tèrmica nominal total d'una instal·lació per decidir sobre la seva inclusió en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, s'han de sumar les potències tèrmiques nominals de totes les unitats tècniques que en formin part en les quals s'utilitzin combustibles dins de la instal·lació. Aquestes unitats poden incloure tot tipus de calderes, cremadors, turbines, escalfadors, forns, incineradors, aparells per calcinar, escaldadores, estufes, assecadores, motors, piles de combustible, unitats de combustió amb transportadors d'oxigen («chemical looping»), torxes i unitats de postcombustió tèrmiques o catalítiques. A aquests efectes, es consideren totes les unitats tècniques que s'ubiquin en el mateix emplaçament i tinguin la mateixa titularitat, amb independència que estiguin coberts per una o diverses autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Les unitats amb una potència tèrmica nominal inferior a 3 MW i les que utilitzin exclusivament biomassa no s'han de tenir en compte als efectes d'aquest càlcul. Les «unitats que utilitzen exclusivament biomassa» inclouen les que utilitzen combustibles fòssils únicament durant l'engegada o l'aturada de la unitat.

4. Si una unitat es destina a una activitat per a la qual el lliandar no s'expressa en potència tèrmica nominal total, el lliandar d'aquesta activitat és determinant als efectes de la decisió sobre la integració en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

5. Quan es detecti que en una instal·lació s'excedeix el lliandar de capacitat per a qualsevol de les activitats a què es refereix el present annex, s'han d'incloure en l'autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle totes les unitats en les quals s'utilitzin combustibles i que no siguin unitats d'incineració de residus perillosos o de residus urbans.

6. Els operadors aeris inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei són els que realitzin les activitats d'aviació descrites en el quadre que figura més endavant i que siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida, concedida pel Ministeri de Foment de conformitat amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1008/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de setembre de 2008, sobre normes comunes per a l'explotació de serveis aeris en la Comunitat, així com els qui, tant nacionals com estrangers, que no siguin titulars d'una llicència d'explotació vàlida concedida per un Estat membre de la Unió Europea, i les emissions de diòxid de carboni dels quals en l'any de referència siguin majoritàriament atribuïbles a Espanya, prenent en consideració la «Llista d'operador d'aeronaus i Estat membres responsables de la gestió que els corresponen» realitzada i publicada per la Comissió, segons els criteris que preveu la Directiva 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE, amb la finalitat d'incloure les activitats d'aviació en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

7. No obstant el que disposa l'apartat 6, quan en el transcurs dels dos primers anys d'un període de comerç, cap de les emissions de l'aviació atribuïdes procedents dels vols fets operatius per un operador d'aeronaus inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estigui atribuïda a Espanya, l'operador aeri ha de ser transferit a un altre Estat membre responsable de la gestió en relació amb el pròxim període de comerç.

El nou Estat membre responsable de la gestió és l'Estat membre per al qual s'hagin calculat les emissions de l'aviació atribuïdes més altes, procedents dels vols fets operatius per aquest operador aeri durant els dos primers anys del període de comerç anterior.

Activitats	Gasos d'efecte d'hivernacle
1. Combustió en instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW, que inclou: <ul style="list-style-type: none"> <li>a) La producció d'energia elèctrica de servei públic.</li> <li>b) La cogeneració que dona servei en sectors no enumerats en els apartats 2 a 28.</li> <li>c) La combustió en altres instal·lacions amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW no incloses en els apartats 2 a 28.</li> </ul> Queden excloses les instal·lacions d'incineració de residus perillosos o de residus urbans.	Diòxid de carboni.
2. Refineria de petroli.	Diòxid de carboni.
3. Producció de coc.	Diòxid de carboni.
4. Calcinació o sinterització, inclosa la granulació, de minerals metàl·lics, inclòs el mineral sulfurós.	Diòxid de carboni.
5. Producció de ferro colat o d'acer (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de colada contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.	Diòxid de carboni.
6. Producció i transformació de metalls ferris (com ferroaleacions) quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW. La transformació inclou, entre altres elements, laminadores, reescalfadors, forns de recuita, forges, fosa, i unitats de recobriment i decapatge	Diòxid de carboni.
7. Producció d'alumini primari.	Diòxid de carboni i perfluorocarburs.
8. Producció d'alumini secundari quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
9. Producció i transformació de metalls no ferris, inclosa la producció d'aliatges, la refinació, el modelatge en fosa, etc., quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total (inclosos els combustibles utilitzats com a agents reductors) superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
10. Fabricació de ciment sense polvoritzar (clínquer) en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.	Diòxid de carboni.
11. Producció de calç o calcinació de dolomita o magnesita en forns rotatoris o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones diàries.	Diòxid de carboni.
12. Fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni.
13. Fabricació de productes ceràmics mitjançant enforada, en particular teules, maons refractaris, rajoles, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia.	Diòxid de carboni.
14. Fabricació de material aïllant de llana mineral fent servir cristall, roca o escòria, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.	Diòxid de carboni.
15. Assecatge o calcinació de guix o producció de plaques de guix laminat i altres productes de guix, quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
16. Fabricació de pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.	Diòxid de carboni.
17. Paper o cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.	Diòxid de carboni.
18. Producció de negre de fum, inclosa la carbonització de substàncies orgàniques com ara olis, quitrans i residus de craqueig i destil·lació, quant s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW.	Diòxid de carboni.
19. Producció d'àcid nítric.	Diòxid de carboni i òxid nítric.
20. Producció d'àcid adípic.	Diòxid de carboni i òxid nítric.
21. Producció d'àcid de glioxal i àcid glioxílic.	Diòxid de carboni i òxid nítric.
22. Producció d'amoníac.	Diòxid de carboni.
23. Fabricació de productes químics orgànics en brut mitjançant craqueig, reformació, oxidació parcial o total, o mitjançant processos similars, amb una capacitat de producció superior a 100 tones per dia.	Diòxid de carboni.

Activitats	Gasos d'efecte d'hivernacle
24. Producció d'hidrogen (H <sub>2</sub> ) i gas de síntesi mitjançant reformació o oxidació parcial, amb una capacitat de producció superior a 25 tones per dia.	Diòxid de carboni.
25. Producció de carbonat sòdic (Na <sub>2</sub> CO <sub>3</sub> ) i bicarbonat de sodi (NaHCO <sub>3</sub> ).	Diòxid de carboni.
26. Captura de gasos d'efecte d'hivernacle de les instal·lacions cobertes per la present Directiva amb fins de transport i emmagatzematge geològic en un emplaçament d'emmagatzematge autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
27. Transport de gasos d'efecte d'hivernacle a través de gasoductes amb fins d'emmagatzematge geològic en un emplaçament d'emmagatzematge autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
28. Emmagatzematge geològic de gasos d'efecte d'hivernacle en un emplaçament d'emmagatzematge autoritzat de conformitat amb la Directiva 2009/31/CE.	Diòxid de carboni.
<p>29. Aviació:</p> <p>Vols amb origen o destí a un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre al qual s'aplica el Tractat o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu.</p> <p>Aquesta activitat no inclou:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>a) els vols efectuats exclusivament per al transport, en missió oficial, d'un monarca que regna i dels seus familiars més pròxims, de caps d'Estat i de Govern i ministres del Govern, d'un país que no sigui un Estat membre; sempre que aquesta circumstància estigui corroborada pel corresponent indicador de categoria en el pla de vol;</li> <li>b) els vols militars efectuats per aeronaus militars i els vols de les autoritats duaneres i la policia;</li> <li>c) els vols relacionats amb activitats de recerca i salvament, els vols de lluita contra incendis, els vols humanitaris i els vols de serveis mèdics d'urgència, autoritzats per l'organisme competent adequat;</li> <li>d) qualssevol vols efectuats d'acord amb les normes de vol visual, definides a l'annex 2 del Conveni de Chicago;</li> <li>e) els vols que acaben en el mateix aeròdrom d'on ha partit l'aeronau, sense que en l'interval s'hagi efectuat cap aterratge;</li> <li>f) els vols d'entrenament efectuats exclusivament a l'efecte d'obtenció de llicències, o d'avaluació de la tripulació de pilotatge, sempre que aquesta circumstància estigui corroborada per la corresponent indicació en el pla de vol, a condició que el vol no serveixi per a transport de passatgers o càrrega, ni per al posicionament o trasllat de l'aeronau;</li> <li>g) els vols efectuats exclusivament per a fins de recerca científica o d'assaig, comprovació o certificació d'aeronaus o equips, tant de vol com terrestres;</li> <li>h) els vols efectuats exclusivament per aeronaus amb una massa màxima d'enlairament autoritzada de menys de 5 700 kg;</li> <li>i) els vols efectuats en el marc de les obligacions de servei públic establertes en virtut del Reglament (CEE) núm. 2408/92 en rutes dins de les regions ultraperifèriques, tal com s'especifiquen a l'apartat 2 de l'article 299 del Tractat o en rutes en què la capacitat oferta no superi els 30 000 seients anuals; i</li> <li>j) els vols que, excepte pel present punt, entrarien dins d'aquesta activitat, efectuats per un operador de transport aeri comercial que realitzi: <ul style="list-style-type: none"> <li>– menys de 243 vols per període durant tres períodes quadrimestrals successius, o bé</li> <li>– vols amb un total anual d'emissions inferior a 10 000 tones a l'any.</li> </ul> </li> </ul> <p>Els vols efectuats exclusivament per al transport, en missió oficial, d'un monarca que regna i de la seva família immediata, de caps d'Estat i de Govern i ministres del Govern d'un Estat membre no poden ser exclosos en virtut del present punt.»</p>	Diòxid de carboni.

Quaranta. Es modifica el punt 4 de la part A de l'annex III, que queda redactada en els termes següents:

«4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte d'hivernacle.

Cal recórrer als mètodes normalitzats o acceptats mitjançant la Decisió 2007/589/CE, de 18 de juliol de 2007, modificada al seu torn per la Decisió 2009/73/CE de la Comissió, de 17 de desembre de 2008, per la qual s'estableixen directrius per al

seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE.»

Quaranta-u. L'annex III es divideix en dues parts: la part A denominada «Seguiment i notificació de les emissions d'instal·lacions fixes» amb el contingut original de l'annex III i s'introdueix una part B denominada «Seguiment i notificació de les emissions de les activitats d'aviació» amb la redacció següent:

## «PART B

### **Seguiment i notificació de les emissions de les activitats d'aviació**

1. Seguiment de les emissions de diòxid de carboni.—Les emissions se segueixen mitjançant càlculs. Les emissions es calculen fent servir la fórmula següent:

$$\text{Consum de combustible} \times \text{factor d'emissió}$$

El consum de combustible ha d'incloure el combustible utilitzat pel grup auxiliar d'energia. El consum real de combustible per a cada vol s'ha d'utilitzar sempre que sigui possible i es calcula utilitzant la fórmula següent:

Quantitat de combustible que contenen els tancs de l'aeronau una vegada finalitzat el proveïment de combustible – quantitat de combustible que contenen els tancs de l'aeronau una vegada finalitzat el proveïment del combustible necessari per al vol següent + proveïment de combustible per a l'esmentat vol següent

Si no es disposa de dades sobre el consum real de combustible, s'ha d'utilitzar un mètode per nivells normalitzat per calcular el consum de combustible sobre la base de la millor informació disponible.

S'han d'utilitzar els factors d'emissió per defecte que figuren en les directrius 2006 de l'IPCC per als inventaris nacionals, o actualitzacions ulteriors d'aquestes directrius, llevat que els factors d'emissió específics d'una activitat, identificats per laboratoris independents acreditats mitjançant mètodes analítics reconeguts, siguin més exactes. El factor d'emissió de la biomassa és zero.

S'han de fer càlculs separats per a cada vol i cada combustible.

2. Notificació de les emissions.—Tots els operadors aeris han d'incloure la informació següent en l'informe que han de presentar de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 22:

A. Les dades d'identificació de l'operador aeri, en particular:

1r Nom de l'operador aeri.

2n Estat membre responsable de la gestió.

3r Adreça, inclosos el codi postal i el país i, si és diferent, adreça de contacte a l'Estat membre responsable de la gestió.

4t Números de matrícula de les aeronaus i els tipus d'aeronaus utilitzats en el període cobert per l'informe per realitzar les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.

5è Número i organisme emissor del certificat d'operador aeri i de la llicència d'explotació conforme als quals s'hagin realitzat les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.

6è Adreça, número de telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte, i

7è Nom del propietari de l'aeronau.

B. Per a cada tipus de combustible les emissions del qual es calculen:

- 1r Consum de combustible.
- 2n Factor d'emissió.
- 3r Total d'emissions agregades de tots els vols efectuats durant el període al qual es refereix l'informe que corresponguin a les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.
- 4t Emissions agregades de:

- tots els vols efectuats durant el període a què es refereix l'informe que corresponguin a les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador, i que, procedents d'un aeròdrom situat en el territori d'un Estat membre, tinguin el seu destí en un aeròdrom situat en el territori d'aquest mateix Estat membre;

- tots els altres vols efectuats durant el període a què es refereix l'informe que corresponguin a les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.

5è Emissions agregades de tots els vols efectuats durant el període a què es refereix l'informe que corresponguin a les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador i que:

- tinguin l'origen en un Estat membre, i
- tinguin el destí en un Estat membre procedents d'un tercer país.

6è Incertesa.

3. Seguiment de les dades sobre tones-quilòmetre als efectes de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris.–Als efectes de les sol·licituds d'assignació de drets d'emissió, de conformitat amb els articles 38 i 41, el volum d'activitats d'aviació es calcula en tones-quilòmetre aplicant la fórmula següent:

$$\text{Tones-quilòmetre} = \text{distància} \times \text{càrrega útil}$$

en què:

“Distància”: és la distància ortodròmica entre l'aeròdrom d'origen i l'aeròdrom de destí, més un factor fix addicional de 95 km, i

“Càrrega útil”: és la massa total de càrrega, correu i passatgers transportats.

Als efectes de càlcul de la càrrega útil:

- el nombre de passatgers és el nombre de persones a bord, excloent-ne els membres de la tripulació.

- els operadors aeris poden optar entre aplicar la massa real o estàndard per a passatgers i equipatge facturat que figura en la seva documentació de massa i contractat per als vols pertinents o bé un valor per defecte de 100 kg per a cada passatger i el seu equipatge facturat.

4. Notificació de les dades sobre tones-quilòmetre als efectes de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris.–Tots els operadors aeris han d'incloure la informació següent en la seva sol·licitud de conformitat amb els articles 38 i 41:

A. Les dades d'identificació de l'operador aeri, en particular:

- 1r Nom de l'operador aeri.
- 2n Estat membre responsable de la seva gestió.
- 3r Adreça, inclosos el codi postal i el país i, si és diferent, adreça de contacte a l'Estat membre responsable de la gestió.

- 4t Números de matrícula de les aeronaus i tipus d'aeronaus utilitzats durant l'any a què es refereix la sol·licitud per realitzar les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.

5è Número i organisme emissor del certificat d'operador aeri i de la llicència d'explotació conforme als quals s'hagin realitzat les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és operador.

6è Adreça, número de telèfon, fax i correu electrònic d'una persona de contacte, i

7è Nom del propietari de l'aeronau.

B. Dades sobre tones-quilòmetre:

1r Nombre de vols per parell d'aeròdroms.

2n Nombre de passatgers-quilòmetre per parell d'aeròdroms.

3r Nombre de tones-quilòmetre per parell d'aeròdroms.

4t Mètode elegit per al càlcul de la massa per a passatgers i equipatge facturat.

5è Nombre total de tones-quilòmetre per a tots els vols efectuats durant l'any a què es refereix l'informe que corresponguin a les activitats d'aviació enumerades a l'annex I de les quals és l'operador aeri.»

Quaranta-dos. L'annex IV es divideix en dues parts: la part A denominada «Verificació de les emissions de les instal·lacions fixes» el contingut de la qual és el de l'annex IV original i s'introdueix una part B denominada «Verificació de les emissions de les activitats d'aviació» amb la redacció següent:

## «PART B

### Verificació de les emissions de les activitats d'aviació

13. Els principis generals i els mètodes establerts en el present annex s'apliquen a la verificació dels informes de les emissions procedents dels vols que corresponguin a una activitat d'aviació enumerada a l'annex I.

A aquests efectes:

a) a l'apartat 3, la referència al titular s'entén com a referència a l'operador aeri, i a la lletra c), la referència a la instal·lació s'entén com a referència a l'aeronau utilitzada per realitzar les activitats d'aviació a què es refereix l'informe;

b) a l'apartat 5, la referència a la instal·lació s'entén com a referència a l'operador aeri;

c) a l'apartat 6, la referència a les activitats portades a terme en la instal·lació s'entén com a referència a les activitats d'aviació a les quals es refereix l'informe, realitzades per l'operador aeri;

d) a l'apartat 7, la referència a l'emplaçament de la instal·lació s'entén com a referència als emplaçaments utilitzats per l'operador aeri per realitzar les activitats d'aviació a què es refereix l'informe;

e) als apartats 8 i 9, les referències a les fonts d'emissions de la instal·lació s'entenen com a referència a l'aeronau de la qual és responsable l'operador, i

f) als apartats 10 i 12, les referències al titular s'entenen com a referències a l'operador aeri.

Disposicions addicionals relatives a la verificació dels informes d'emissions procedents de l'aviació:

14. el verificador ha de comprovar en particular que:

a) s'han tingut en compte tots els vols corresponents a una activitat d'aviació enumerada a l'annex I; en aquesta tasca, el verificador s'ha de servir de les dades sobre els horaris i d'altres dades sobre trànsit de l'operador aeri, en particular les dades sol·licitades a Eurocontrol pel dit operador;

b) les dades agregades sobre consum de combustible i les dades sobre el combustible comprat o subministrat d'una altra manera a les aeronaus que realitzen l'activitat d'aviació són totalment coherents.

Disposicions addicionals relatives a la verificació de les dades sobre tones-quilòmetre presentades a efectes de les sol·licituds d'assignació als operadors aeris:

15. els principis generals i els mètodes aplicats per verificar els informes d'emissions de conformitat amb l'article 22, tal com s'estableixen en el present annex, també s'han d'aplicar, si s'escau, de la mateixa manera a la verificació de les dades sobre tones-quilòmetre d'aviació.

16. el verificador ha de comprovar en particular que, en la sol·licitud presentada per l'operador de conformitat amb els articles 38 i 41 només s'han tingut en compte els vols realment efectuats i corresponents a una activitat d'aviació enumerada a l'annex I de la qual és responsable l'operador aeri. En aquesta tasca, el verificador s'ha de servir de les dades sobre trànsit de l'operador aeri, incloses les dades sol·licitades a Eurocontrol per l'operador esmentat. A més, el verificador ha de comprovar que la càrrega útil notificada per l'operador aeri correspon a la que figura en el registre que porta el dit operador amb fins de seguretat.»

Quaranta-tres. S'introdueix un nou annex V amb la redacció següent:

#### «ANNEX V

##### Subjectes afectats per les diferents disposicions de la Llei

Subjectes afectats	Disposicions
Instal·lacions fixes.	Articles 4 a 8, 14 a 19 i 29. Disposicions addicional primera, quarta, i sisena. Disposició transitòria vuitena. Disposició final primera.
Operadors aeris.	Articles 29 bis i 36 a 42. Disposicions transitòries de novena a catorzena.
Instal·lacions fixes i operadors aeris.	Articles 1 a 3bis, 19bis a 28 i 30 a 35. Disposicions addicionals segona, tercera, cinquena i setena. Disposicions finals segona a cinquena. Annexos I a V.»

#### Disposició transitòria única.

1. La nova redacció que els apartats cinc i sis de l'article únic d'aquesta Llei introdueixen en els articles 4 i 5, respectivament, de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, no s'ha d'aplicar a les autoritzacions d'emissió que siguin vàlides únicament per al període 2008-2012, les quals es regeixen per la redacció original dels preceptes esmentats.

2. L'assignació a titulars d'instal·lació de drets d'emissió corresponents al període 2008-2012 es regeix pel que preveu la redacció original del capítol IV de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i no per la introduïda per l'apartat deu de l'article únic d'aquesta Llei.

3. La nova redacció que els apartats divuit, dinou i vint-i-u de l'article únic d'aquesta Llei introdueixen en els articles 30, 31 i 35, respectivament, de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, no s'ha d'aplicar quant a les agrupacions d'instal·lacions en les quals regeix la redacció original dels preceptes esmentats.



## **Disposició derogatòria única.**

Queden derogats a partir de l'1 de gener de 2013 els articles 2.h) i 9 a 13 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle:

## **Disposició final primera. Títols competencials.**

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveuen l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

## **Disposició final segona. Entrada en vigor.**

Entren en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» els apartats un, dos [definicions a) a e), g), i), j) i l) a v)], cinc, sis, deu, onze, tretze, setze a vint-i-quatre, vint-i-set a trenta-vuit, trenta-nou (pel que fa als apartats 6 i 7 de l'annex I i l'activitat 29 del quadre de l'annex I) i quaranta-u a quaranta-tres d'aquesta Llei.

Els apartats nou, dotze, catorze i quinze de l'article únic entren en vigor l'1 de gener de 2012.

Els apartats dos [pel que fa a les definicions f), k), w) i x)], quatre, set, vuit, vint-i-cinc, vint-i-sis i trenta-nou (pel que fa als apartats 1 a 5 de l'annex I i les activitats 1 a 28 del quadre de l'annex I) de l'article únic entren en vigor l'1 de gener de 2013.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,  
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO